

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №76 (101) листопад-грудень 2016 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»
<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

З Новим роком

У Новий рік з новими надіями!

Ось і добігають до завершення останні дні 2016 року. Він був надзвичайно складним та тривожним як для всієї системи професійно-технічної освіти, так і для навчального закладу. Незважаючи на негативні процеси в освітній галузі та в цілому в державі, зміни стереотипних підходів до вирішення проблем в професійно-технічній освіті, навчальний заклад, як завжди, цілеспрямовано йшов до успішного вирішення покладених завдань. У повній мірі був забезпечений вільний доступ до здобуття якісної освіти учнями, вдосконалювалось та оновлювалось матеріально-технічне забезпечення, покращувались умови праці. Зокрема, переобладнано кабінет №203 обладнано сучасною комп'ютерною технікою на суму 145 тис. грн.. Крім того, перевиконано план виробничої діяльності, працевлаштування випускників склало 86%, здебільшого в результаті участі в олімпіадах, конкурсах, змаганнях. Учні та педагогічні працівники завжди проявляли особливу майстерність, вміння, здібності та бажання змін на краще.

Хоч і важким видався цей рік, але ми його прожили, не втрачаючи віри в краще майбутнє, а промахи та помилки були несуттєвими і не вплинули на виконання основних завдань. Я бажаю, щоб у Новому 2017 році запанував мир та спокій на українських землях, щоб усі наші державні інституції та майбутньому та займалися тільки мирними справами. Нехай зло, яке ми мали впевненість у майбутньому та майбутньому та займалися тільки мирними справами. Нехай зло, яке сьогодні заважає розвитку держави, зникне, а добро вселиться у кожне серце. Нехай бажання творити початком усіх позитивних перетворень, щоб ми усвідомили важливість нашої праці в цих змінах. І це все для нас, для наших дітей, внуків, прийдешніх поколінь. Входячи в Новий рік, давайте залишимо в минулому все недобре, очистимось духовно від усякого непотребу, що заважає нам нормально жити. Зустрівши Новий рік та Різдво Христове з чистими помислами, давайте ще з більшим завзяттям та ще якісніше робити добрі справи. Хочу побажати в Новому році здійснення задуманих планів, хай усім все вдається, всімає щастя та доля. Миру в державі та миру в родині, здоров'я міцного рідним та близьким!

З Новим роком та Різдвом Христовим!
З повагою, О.Д. Дмитрик, директор ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ»

та Різдвом Христовим!

З добрим роком!

З Новим роком щиро вітаю,
Щастя й долі всім вам бажаю,
Мирного неба над головою,
В нашій країні – достатку й спокою!

Хоч надворі не завжди є сніг,
Не пускайте холоду на власний поріг:
Душі рідних теплом зігрійте,
І добро лиш у світі сійте!

Я бажаю у році Новім
Присвятити себе для сім'ї,
Дорожити братами й зятями,
Поспішати до тата і мами.

Хай серце кожне щиро радіє,
І добрим ділом душа багатіє,
Тіло повниться здоров'ям,
Очі – світяться любов'ю.

Господь благословить хай кожен дім,
Добробут і мир пошле вам усім!
Спасіння і радість прийміть на Різдво,
Христос народився! Славимо Його!

І.О. Колодкіна,
майстер виробничого навчання

Зі святом!

Маємо велику честь привітати усіх з Новим роком. Бажаємо вам у цю казкову новорічну ніч випробувати бурю позитивних емоцій і ураган щасливих миттєвостей. Нехай закрутить вас веселий хоровад посмішок, приємних сюрпризів, чудес. Нехай прийдешній рік підходить до нас під знаком миру і добра, любові й поваги до ближнього, буде роком чистих помислів і добрих справ та багатим на нові здобутки і приємні події, принесе вам дружню підтримку, прихильність керівників, успішне вирішення різноманітних завдань і накриє вас снігопадом грошових купюр.

Зичимо, щоб все задумане здійснилося, а люди, з якими ви разом працюєте, близькі та рідні завжди розуміли і підтримували вас у складних життєвих ситуаціях, підставляючи надійне плече і вірну руку. Бажаємо усім читачам газети «Молодіжний вісник» тільки гарного настрою, радості, нехай всі тривоги й прикросці обходять вас стороною! Нехай на вашому шляху зустрічаються тільки удачі, а справи будуть успішними. Щастя вам, міцного здоров'я, здійснення найзаповітніших бажань. З Новим роком!

З повагою, колектив викладачів

Світлі віншування

Шановні колеги!

Сердечно вітаю вас зі світлими святами Новим роком та Різдвом Христовим!

Нехай ці свята – вісники оновлення мрій і сподівань – принесуть вам і вашій родині добро, мир і достаток. Нехай Новий рік буде щедрим для вас на цікаві теми та творчі успіхи, принесе із собою смак нових перемог, впевненість у правильності обраної мети та енергію для її досягнення!

Бажаю, щоб у Новому році ви зробили все те, про що так давно мріяли.

Від усієї душі зичу вам міцного здоров'я, добра й радості, вірних друзів та близьких людей поруч.

Щастя вам та здійснення найзаповітніших бажань!

З повагою, Л. М. Захарчук,
голова профсоюзу

Новорічні бажання

Загадай бажання, допоки сніжинка розтане,
Хай на рідній планеті Земля мир настане,
І родючі поля та сади плодоносять,
А лелеки у дім щастя й радості приносять.

Вірності нам загадай, як у лебедів на озерці,
Хай панує Велична Любов у кожного в серці,
І щоб дзвінку у домі лунав сміх дитячий,
Дід Мороз подарунки приніс – море вдачі.

По чарівній торбині для кожного з нас –
Щастя, злагоди й достатку в новорічний час.

Мудрості загадай,
а ще: Віри, Любові й Надії,
Тільки щиро бажай,
– і здійсняться всі мрії.

Н.П. Жила,
завідуюча
бібліотекою

Читайте у номері:

Віват, професіє! – С.2

Життя вирує на TV – С.4

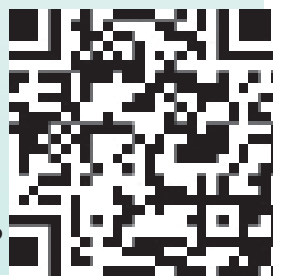
Патріотизм не має кордонів – С.12

МВПУ на сходах переможців – С.13

На вершині спортивної слави – С.14

КРОК ДО ВЕРШИН

Відомий американський вчений, письменник, консультант у галузі менеджменту Пітер Фердинанд Друкер сказав, що «інноваційна діяльність – це гарно організована, раціональна і систематична робота».

Саме так можна оцінити роботу Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища. Педагогічний колектив на чолі з директором Олександром Дмитровичем Дмитриком вже не один рік вміло втілює у навчально-виховний процес сучасні інформаційно-комунікаційні технології, забезпечуючи повноцінний освітній процес. Перебуваючи у постійному творчому пошуку нових ідей, щоденно впроваджуючи їх у навчальний процес, ми, педагоги, долаємо ще одну сходинку на шляху до професійного Олімпу. Адже педагог-професіонал завжди шукає найоптимальніші шляхи для підвищення якості навчання та розвитку інтересу до предмета, усвідомлює потребу в постійній самоосвіті та вдосконаленні впродовж всього життя. І чим більше пізнаємо, тим більше розуміємо, скільки ще корисного можна почерпнути для себе.

З метою виявлення кращого досвіду створення інноваційних освітніх продуктів у системі професійно-технічної освіти, популяризації електронних освітніх ресурсів,

актуалізації інтелектуальних і творчих здібностей педагогів з 10.10.2016 р. до 25.10.2016 р. лабораторією електронних навчальних ресурсів Інституту професійно-технічної освіти НАПН України проводився Всеукраїнський конкурс на кращий електронний освітній ресурс «Планета ІТ». Конкурс був спрямований на виявлення кращого досвіду створення інноваційних освітніх продуктів у системі професійно-технічної освіти на основі ресурсів ІКТ, розвиток ініціативи педагогів у розробленні та вдосконаленні навчально-методичних матеріалів, мотивування педагогів до використання ІКТ в навчально-виховному процесі.

У конкурсі брали участь педагогічні та наукові працівники, які здійснюють діяльність у ПТНЗ, ВНЗ I – II рівнів акредитації, НМЦ ПТО та ін.

Конкурс проводився за такими номінаціями як навчально-методичне забезпечення професійної підготовки, навчально-методичне забезпечення загальноосвітньої підготовки, освітній он-лайн ресурс, курс дистанційного навчання, електронний лабораторний практикум, електронна система управління навчальним закладом.

До оргкомітету Конкурсу було надіслано 138 робіт з усіх регіонів України. Наш навчальний заклад теж долучився до кон-

курсу. Свої напрацювання представили викладачі Т.О.Чорба, Н.В.Помаз, О.М.Гнатюк, М.М.Лукашенко, Р.А.Мазур, О.М.Пахолюк, В.С.Прядун, В.О.Капітанчук, Т.В.Коношевич, В.О.Петрова, Т.М.Шафорост, А.В.Козачок, Н.Л.Гавриш, В.М.Беркар, В.В.Вінярська.

Надзвичайно приємно було отримати звістку про те, що відразу 2 роботи від ВМВПУ отримали схвальні відгуки та високу оцінку від шановного журі.

Отже, серед 34-х поданих робіт у номінації «Навчально-методичне забезпечення загальноосвітньої підготовки», викладач інформатики Тетяна Олегівна Чорба отримала I місце та серед 66-ти робіт у номінації «Навчально-методичне забезпечення професійної підготовки» викладач спеціальних дисциплін Тетяна Василівна Коношевич виборола призове III місце.

Нагородження переможців відбулося 3 листопада 2016 року в Інституті професійно-технічної освіти НАПН України в рамках Всеукраїнської науково-практичної конференції «Управління розвитком професійної освіти в сучасних умовах».

Участь у конкурсі – це ще один спосіб перевірити власні сили, поділитися своїм

досвідом та перейняти досвід колег, це певна рушійна сила для розвитку та самовдосконалення. Не треба забувати,

Т.О. Чорба та Т.В. Коношевич – переможці конкурсу «Планета ІТ»

що «найдосвідченіший педагог ніколи не повинен спинятися на досягнутому, бо, якщо немає руху вперед, то неминуче починається відставання». (В.О.Сухомлинський).

Т.В.Коношевич, викладач спеціальних дисциплін, Т.О.Чорба, викладач інформатики

«У світі тисячі професій, і лиш одна із них – твоя!»

Сучасний світ сповнений сотень цікавих і різноманітних професій. Серед усіх потрібно обрати ту, з якої розпочнеться твій трудовий шлях, доросле життя. Вибір професії – складний і відповідальний крок у житті кожної людини. Він має бути свідомим і самостійним. А чи можна прожити без професії?! Мої учні впевнені, що ні! Адже в усі часи славилися майстри своєї справи. А ще, на їхню думку, без професії, без улюбленої справи людина не живе, а існує!

Саме тому з метою формування стійкої мотивації до обраної професії, активізації пізнавальної діяльності, розширення та поглиблення знань зі спеціальних дисциплін, розвитку в учнівської молоді рис творчої, працелюбної особистості з 24 жовтня по 4 листопада 2016 року у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі була проведена декада методичної комісії «Спеціальних технологій». Методична комісія охоплює 3 професії – «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування», «Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» та «Оператор телекомунікаційних послуг». Протягом всієї декади учні груп №№6, 35, 39, 13, 22, 5, 15, 34, 15, 18, беручи участь у різноманітних конкурсах та змаганнях, демонстрували не лише свої професійні вміння та навички, а й творчість, креативність, винахідливість та командний дух.

Розпочалася декада із традиційної кур'єрської доставки. Так, 24 жовтня викладач спецдисциплін Катерина Вікторівна Колісник разом із ученицями, які навчаються за професією

ВІВАТ, ПРОФЕСІЄ!

«Оператор телекомунікаційних послуг», особисто вручили запрошення на декаду адміністрації навчального закладу на чолі з директором Олександром Дмитровичем Дмитриком.

25 жовтня викладач спецдисциплін Руслана Алізаманівна Задорожна організувала і провела пізнавальний і захоплюючий майстер-клас на тему: «Мистецтво дарувати подарунки». Протягом заходу учні мали можливість не тільки познайомитися із видами подарунків, особливостями їх вручення, а й самим змайструвати коробочки для пакування подарунків. Байдужим майстер-клас не залишив нікого!

27 жовтня майстри виробничого навчання Віктор Валерійович Заяць, В'ячеслав Валерійович Заяць та Станіслав Миколайович Шморгун провели професійний позааурочний захід «Від аматора до професіонала», на якому за звання кращих професіоналів своєї справи змагалися учні груп №39 і №6, що навчаються за професією «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування» та учні груп №№13, 22 і 5, які навчаються за професією «Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин». На заході учні продемонстрували набуті професійні вміння під час навчання в училищі. Переміг досвід.

28 жовтня викладач спецдисциплін Катерина Вікторівна Колісник разом із майстрами виробничого навчання Наталією Анатоліївною Колесник та Тетяною Миколаївною Расуловою провели відкриту виховну годину на тему «Подорож країнами поштового союзу» для груп №№34, 15, 18, які навчаються за професією «Оператор телекомунікаційних послуг». Під час заходу ученицям було представлено п'ять країн-членів Всесвітнього поштового союзу, в тому числі й Україна. При перегляді презентації усі присутні мали можливість перенестися у вир поштової історичної минушини та сучасності таких держав, як Франція, Японія, Німеччина, Великобританія та Україна.

31 жовтня викладач спецдисциплін Тетяна Василівна Коношевич організувала квест «Лабіринтами ВМВПУ» для учнів групи №35 I курсу та учнів групи №39 II курсу. Протягом усього квесту учні отримували неординарні завдання, зокрема, загадки зупинок, логічні загадки, ребуси, анаграми, кросворди. Найдружнішими та найспритнішими виявилися учні групи №39, які першими розгадали ключове слово та отримали бажану перемогу.

1 листопада відбувся ще один не менш цікавий та захоплюючий захід – брейн-ринг «Крок до вершин», організований спільно викладачем спецдисциплін Катериною Вікторівною

Колісник та майстрами виробничого навчання Наталією Анатоліївною Колесник і Тетяною Миколаївною Расуловою. Позмагатися мали можливість учениці I, II та III курсів за професією «Оператор телекомунікаційних послуг». Усі учасниці проявляли великий інтерес до конкурсу, кожна з них прагнула до перемоги. А перемогла – дружба!

І на завершення свята професій 4 листопада у конференц-залі училища відбувся захід приурочений підведенню підсумків декади методичної комісії «Спеціальних технологій», «Віват, професіє!». За звання кращих знавців своєї справи змагалися найрозумніші, найкмітливіші, найдостойніші, найкрасивіші представники усіх трьох професій методичної комісії. Протягом усього змагання учні демонстрували шану і любов до своєї професії, показували свої знання і вміння. Слід відзначити активність вболівальників, які щиро підтримували усі команди, а творчі виступи Олексія Книша, учня групи №22, Артема Войтищука, учня групи №35, Володимира Недбайла та Владислава Козеренка, учнів групи №39, надали заходу особливо святкового настрою. Чудові ведучі Сергій Бевз та Михайло Кривозов, учнів групи №22, дружня атмосфера, командний дух забезпечили усім присутнім море позитивних вражень. Заслужену перемогу здобула команда професії «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування». Усі присутні мали змогу побачити, які розумні, творчі і креативні учні навчаються на нашій кафедрі. Особисто я не просто весело провела час, а й щиро раділа за своїх вихованців, зберігаючи міцну віру, що все буде, як співали учні, добре! Я щиро вітаю усіх учасників декади та бажаю нових звершень і перемог!

До нових зустрічей! Хай живе професія!

Т.В. Коношевич, голова методичної комісії «Спеціальних технологій»

Сергій Бевз – майбутній професіонал

ІНФОРМАТИКА БЕЗ КОРДОНІВ

«Ми – птиці інформаційного простору. Іншого у нас немає»

Ліна Костенко

(«Записки українського божевільного»)

Сучасне розуміння учнями використання інформаційних технологій зводиться до бездумного «вбивання» часу, сидючи у соціальних мережах та комп'ютерних іграх. Тому завданням педагога є мотивація учня до творчого освоєння інформаційно-комунікативних технологій, а також координація їхньої діяльності в процесі вивчення широкого спектру застосування можливостей комп'ютера. Застосування сучасних інформаційних технологій у навчанні – одна з найважливіх і найстійкіших тенденцій розвитку світового освітнього процесу.

З метою вдосконалення професійної підготовки, прищеплення учням любові до вибраної професії, розвитку професійних знань, вмій і навиків, залучення якнайбільшої кількості учнів до позаурочної роботи, пов'язаної з інформаційними технологіями, виявлення обдарованих дітей, згуртування учнів у роботі з 21.11.2016 р. по 30.11.2016 р. були проведені заходи в рамках декади МК «Спеціальних інформаційних дисциплін» на тему «Інформатика без кордонів».

Сучасний світ такий багатогранний, повний пригод, що життя кожного з нас перетворюється на гру з нескінченною боротьбою заради досягнення заповітних цілей. Тому у рамках декади були проведені різні цікаві ігри, вікторини, конкурси фоторобіт, участь у яких взяли учні, що навчаються за різними професіями.

21 листопада викладачами А.В. Кандибальським та І.І. Стець було організовано та проведено захоплюючу вікторину під назвою «ІНФОРМАТИКА БЕЗ КОРДОНІВ». У змаганнях взяли участь дві команди: група №4 під назвою «Байт» та група №39 — «Мікушники».

Команди виконували різні завдання, які їм давав ведучий – учень групи №39 Володимир Недбайло. Гра відкриває зовсім інші сторони інформатики, ті, на які не завжди звертаєш увагу на уроці, при серйозній розмові про цю складну сучасну науку. Для багатьох учасників

була можливість показати свою любов до предмету, а для деяких вікторина стала поштовхом до зацікавленості.

Дане змагання вимагало від учасників кмітливості, дотепності, наполегливості, гарної пам'яті, певного професійного та культурного рівня.

У запеклій боротьбі перемогу отримала команда «Мікушники» – учні групи №39. Обидві команди було нагороджено солодкими призами.

Але не все учням сидіти за партами і комп'ютерами! З метою популяризації фізичної культури та спорту, а також розвитку професійної майстерності серед юнаків у спортивній залі навчального закладу викладачами Т.О. Чорбою, Л.В. Мельничук та В.В.Петельком було проведено гру «Спортивна інформатика». Участь взяли учні груп №35, №4, №7.

Метою заходу було донести учням значущість ведення здорового способу життя кожною людиною. Завданням позаурочного заходу було формування умінь практичного використання навичок, здобутих під час професійної підготовки на уроках інформатики для вирішення навчальних завдань та завдань повсякденного життя. Перемогу вибороли учні групи №35.

З метою поглиблення знань учнів зі спеціальних інформаційних дисциплін, розвитку кмітливості, пізнавальної активності та логічного мислення 28 листопада викладачі спецдисциплін А.В. Фурман та Л.О. Щербанюк провели інтелектуально-розважальну гру «Битва розумів», в якій взяли участь дві команди: «Секретарі» та «Обліковці» (учні групи №16). В ході гри команди розв'язували різні логічні завдання, пов'язані з інформатикою. За ходом змагань слідувало вельми шановне журі, яке по закінченню оголосило переможців. Ними стала команда «Секретарів».

В нашому навчальному закладі 29 листопада викладачами Л.В. Мельничук, Т.О. Чорбою та О.М. Бурою було організовано роботу трьох квест-кімнат із загальною темою «Ключ до знань».

Квест-кімната – новий вид інтелектуального та активного відпочинку. Команду із 2-5 чоловік зачинають у тематичній

кімнаті, сповненій таємниць, головоломок та загадок. В учасників є певний час на те, щоб розгадати всі загадки, котрі приведуть їх до ключа від кімнати.

Учасники змушені організуватись проти завдань. Перемогу можна досягнути лише у разі успішного виконання їх усіх. У такий спосіб можна натренувати увагу, навчити себе дивитись на навколишні предмети по-іншому, навчитись грати в команді і перевірити себе на рішучість у екстремальних умовах. Зіграти може кожен. Головне – це логічне мислення.

Командам груп №10, №7 та №48 необхідно було протягом 60 хв. виконати різноманітні цікаві завдання, щоб в результаті скласти слово-код, яке і стало ключем для виходу з кімнати. Першою знайшла ключ команда групи №10.

Участь у грі подарувала всім учасникам нові позитивні враження, гарний настрій та відчуття перемоги.

Викладачі О.І. Примчук та Т.М. Черниш провели конкурс «Професіонал своєї справи», метою якого було виявити учнів, що найпрофесійніше володіють сліпим десятипальцевим методом набору тексту. Найкращими стали: Вадим Корнасюк, учень групи №10, Дмитро Березнюк, учень групи №39, Ілля Лежепеків, учень групи №45, Владислав Бойко, учень групи №4.

Під гаслом «Зупинись, мить, ти прекрасна!» викладачами І.І. Стець та О.М. Бурою був проведений конкурс фоторобіт «Створи сюжет».

Для участі у конкурсі приймалися креативні фотографії та фотоколажі, виконані автором засобами графічних редакторів з власних фотографій. Допускалась будь-яка графічна обробка, крім використання готових шаблонів. Враховувались фантазія та креативність мислення фотографів.

На конкурс приймалися роботи в наступних номінаціях:

1. Життя прекрасне (фотографії без монтажу);
2. Злови момент (документальні фотографії);
3. Створи сюжет (фотографії без монтажу);
4. Змонтуй сюжет (монтаж у програмі Photoshop)

Переможцями стали:

У номінації «Життя прекрасне»:

I місце – Валерій Рудніченко, учень групи

№6; II місце – Євгеній Заграбчук, учень групи №13; II місце – Іван Кузьменков, учень групи №6; III місце – Тетяна Жила, учениця групи №10; III місце – Альона Корнелишина, учениця групи №17; III місце – Олексій Павлюк, учень групи №10.

У номінації «Злови момент»:

I місце – Валерій Рудніченко, учень групи №6; II місце – Владислав Севаст'янов, учень групи №44; III місце – Тетяна Жила, учениця групи №10; III місце – Денис Марчук, учень групи №6; III місце – Іван Кузьменков, учень групи №6.

У номінації «Створи сюжет»:

I місце – Іван Кузьменков, учень групи №6; II місце – Євгеній Заграбчук, учень групи №13; III місце – Володимир Бушило, учень групи №13.

У номінації «Змонтуй сюжет»:

I місце – Вячеслав Глинчук, учень групи №5; II місце – Андрій Юрківський, учень групи №39; III місце – Вероніка Орешнікова, учениця групи №17.

Протягом декади усі бажаючі мали можливість переглядати презентації з усіма поданими роботами на телевізійних екранах училища та у групі Вконтакте «ВМВПУ фото-конкурс»

30 листопада підведено підсумки конкурсу. Членами журі були керівники конкурсу викладачі І.І. Стець, О.М. Бура, співробітники училища, графічний дизайнер – О.А. Стець.

1 грудня на заключному заході декади «Інформатика без кордонів» переможці конкурсу були нагороджені дипломами. Всі учасники конкурсу отримали іменні винагороди – сувенірні гроші, «фотогенійки» з власними портретами.

Сучасне життя навряд чи можна уявити без інформаційних технологій. Перспективи їх розвитку сьогодні складно передбачити навіть фахівцям. Проте, ясно, що в майбутньому нас чекає щось нове і несподіване. А тому заходи, проведені в межах декади, якщо навіть не дають можливості бігти «попереду потягу», то, принаймні, сприяють активним крокам «в ногу з часом».

Щиро вітаємо переможців та всіх учасників заходів!

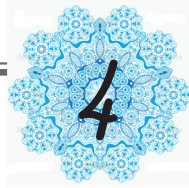
Т.О.Чорба, Л.В. Мельничук, викладачі спецдисциплін

Учасники заходів декади МК «Спеціальних інформаційних технологій»

В.Глинчук та Т.Жила під час роботи у студії

16 листопада Україна відзначає День працівників радіо, телебачення та зв'язку. Це свято стосується безпосередньо і нас – ДПТНЗ «Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища», адже на базі ВМВПУ з вересня 2012 року активно працює внутрішній телеканал «Молодіжний вісник».

Метою діяльності телеканалу є залучення учнів ВМВПУ до громадського життя соціуму, активізації їхньої роботи та поширення суспільно значущих тем в маси. Сміливість, креативне мислення, творчий підхід, вільність у спілкуванні із різними віковими категоріями, аналіз і оцінка конкретної ситуації, постійне удосконалення, оволодіння і використання сучасної цифрової техніки – це ті аспекти, на які ми робимо основний акцент у роботі ТК «Молодіжний вісник» для становлення і розвитку творчої особистості учня, сприяємо розвитку комунікативних навичок, дикції, креативному нестандартному мисленню.

Долучаючи молодь до роботи на телеканалі, ми розвиваємо творчу особистість учнів, використовуючи різноманітність проектів, які створюємо. Працюємо за різними напрямками. За 4 роки роботи творчою молоддю на телеканалі «Молодіжний вісник» випущено 37 офіційних відео, які знаходяться на зовнішньому сайті училища.

Кожен, хто долучається до роботи телеканалу, ділиться своєю живою іскрою енергії та тим позитивом, який так необхідний для плідної роботи на TV. Творча молодь телепресцентру поділилася своїми спогадами, враженнями та навіть змінами у своєму житті на краще.

Ось уже більше року, як я входжу до складу команди телепресцентру «Молодіжний вісник». І, повертаючись у спогадах до першої зйомки, я бачу, який великий шлях пройшов.

Емоції перших зйомок починаються ще за декілька тижнів до самих зйомок. Майже кожного вечора я

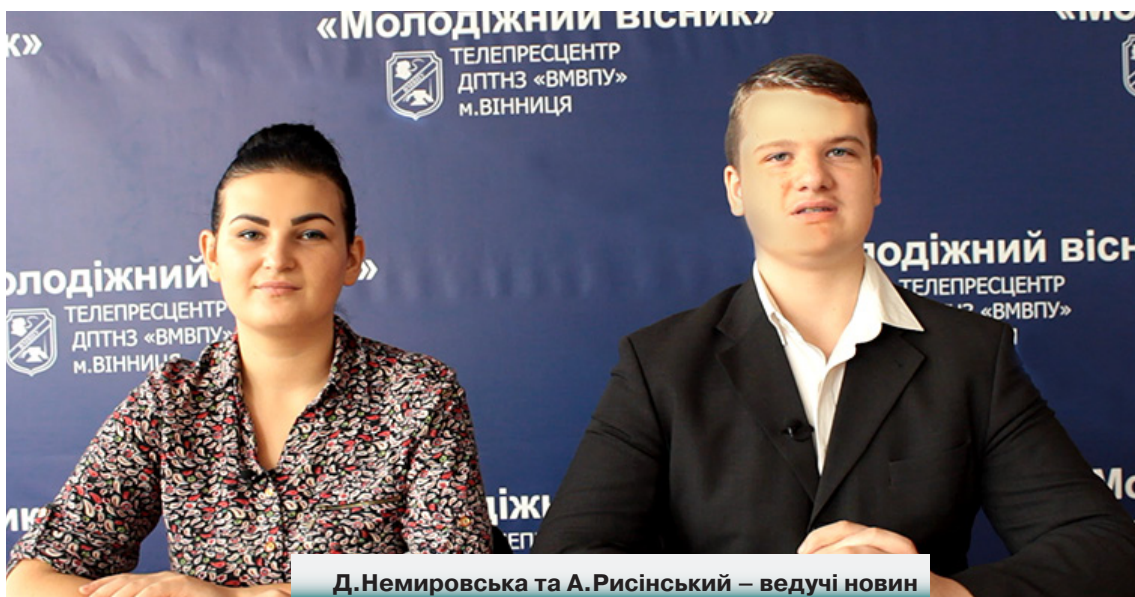
клав до рота грецькі горіхи та відпрацьовував дикцію: начитував текст перед дзеркалом, записував себе на диктофон та слухав помилки. Я дуже хвилювався. Через тиждень з'явилось відчуття, що від горіхів мої щоки обвисли, як у бульдога. І ось настав цей довгоочікуваний день – день запису. Ось тут рівень невпевненості та вагань дійшов свого піку. Язык затинається, букви скачуть по аркушу... Здається, що тоді ми записувались близько 2-х чи навіть 3-х годин... Неймовірні враження!

А що сьогодні? А тепер я уже набагато впевненіший у собі. І це помітно не тільки з моєї роботи у студії, а й у особистому житті. Якщо раніше я боявся збитися чи переплутати текст, то тепер я за це вже не хвилююсь (але це не означає, що я не збиваюсь!). Колись я вагався, чи боявся висловлювати свою думку на публіку, а зараз я це роблю впевнено, хоча часто і неправильно. І це лише тому, що мені ще є куди рости.

Дуже радий, що маю чудову можливість отримати таку цінну практику. Шкода лише одне: в лютому я закінчую навчання, і наші дороги із «Молодіжним вісником» розійдуться. Хоча, хто знає, куди мене закине життя...

Вячеслав Глинчук, учень групи №5

Телепресцентр «Молодіжний вісник» – це гарна перспектива для мого життя. Коли мені сказали, що буде проводитись конкурс на ведучу у телепресцентрі, я одразу зрозуміла,

Д.Немировська та А.Рисінський – ведучі новин

ЖИТТЯ

ВИРУЄ НА TV

що мені потрібно брати участь. Я завжди трішки відрізнялась від інших: дуже голосиста, швидко розмовляю, водночас гарно декламую вірші.

Коли я прийшла на конкурс, хвилювалась настільки, що букви просто тікали від мене. Мені дуже хотілось «пройти», я старалась зі всіх сил. Пройшовши на другий тур, я зраділа, але розуміла, що ще багато зусиль треба докласти до того, щоб стати ведучою телепресцентру. Коли я дізналась, що мене взяли на ведучу – це було якесь неперевершене відчуття. Десь в середині була буря емоцій. Я змогла, так змогла! Я, напевно, ніколи так не раділа.

Назначили день зйомок. Я його чекала більше, ніж свого Дня народження. Спочатку я була дуже невпевнена в собі, але потім це відчуття зникло. Я звикла до обстановки, стало легко говорити, я вже навіть могла посміхатись. Після зйомок було дуже незрозуміле відчуття: хотілось сміятись і плакати, навіть голосно кричати.

І ось, нарешті вийшов мій перший випуск новин, на який я так нестримно чекала. Дуже кортіло подивитись на себе збоку. Під час перегляду спочатку мені було дуже смішно, але потім я зрозуміла, що вийшло доволі непогано, побачила, що саме потрібно змінити в собі. Я дуже вдячна колективу телепресцентру, адже діяльність, якою я займаюсь у «Молодіжному віснику», дуже змінила мене, я стала відповідальнішою, навіть подорослішала.

Дарина Немировська, учениця групи №34

Мені завжди казали, що у мене хороша дикція, і я сприймав це лише як комплімент. Та, коли я вступив до ВМВПУ, мені випала можливість спробувати себе в телепресцентрі «Молодіжний вісник». І зараз я працюю із професіоналами своєї справи та розумію, що бути телеведучим дуже складно. Саме в училищі я вперше спробував начитувати перед камерою. Я зрозумів, як важко справжнім ведучим на телебаченні. Та мені дуже подобається брати участь у записі но-

вин. Я радий, що отримав таку можливість.

Артур Рисінський, учень групи №4

Кожна людина протягом свого життя намагається чогось досягнути та знайти себе у якійсь справі. І я – не виняток. Вступивши до нашого начального закладу, я навіть не думала, що, навчаючись тут, можна, крім основної професії, здобути багато цікавих і необхідних у майбутньому навичок. Особисто для себе я відкрила світ фотографії, який дав змогу дивитись на все крізь призму об'єктиву.

Другим моїм суттєвим та надзвичайним захопленням стала робота в телепресцентрі «Молодіжний вісник». Наш творчий колектив прагне вдосконалюватись і шукати нові, цікаві, неординарні рішення. У кожному відео роботу ми вкладаємо частинку своєї душі, намагаємось передати любов, позитивні емоції, креативність та новаторство ідей. Кожна зйомка для мене – це неперевершені враження, пізнання нового та цікавого, свіжа інформація про наш навчальний заклад, про людей, які в ньому навчаються та працюють, про події, якими ми живемо, та про новини нашої училищної сім'ї. Атмосфера роботи в студії захоплює, і ти цілком поринаєш у чарівний світ зйомки.

Я дуже вдячна керівникам телепресцентру «Молодіжний вісник» Миколі Миколайовичу Тютюннику та Ірині Олександрівні Колодкіній за надану мені можливість спробувати себе у ролі телеведучої та допомогу у розвитку себе як особистості.

Жила Тетяна, учениця групи №10

Проживши 15 років у далекій Асканії-Новій та навчаючись у школі, я був «сірою воронкою». Але, ставши студентом ВМВПУ, моє життя кардинально змінилось. Не тільки навчання професії, тут є великі можливості розвивати себе у позааурочний час та самовдосконалюватись у тому напрямку, в якому ми хочемо. У нашому навчальному закладі учні мають можливість займатись співами, танцями та багатьма видами спорту. Особисто я розповідаю телеглядачам нашого навчального закладу про успіхи учнів і педагогічних працівників та про події, які відбулися в нашому училищі. Ставши одним із ведучих каналу «Молодіжний вісник», я зрозумів, що мені стало легше спілкуватися з людьми, і я хочу розвиватись в напрямку журналістики далі. Мені подобається наше училище, тому що саме тут мені дали цей «старт».

Сергій Цимбал, учень групи №39

Ось так ми живемо, працюємо та розвиваємось. Ще є чому навчатися і є куди рости. Та перші кроки робимо завзято і успішно. Попереду ще багато планів та нових звершень. У своїй діяльності ми ставимо високі цілі та намагаємось максимально якісно реалізувати свої можливості.

І.О.Колодкіна, майстер виробничого навчання

Роль мови у житті українського суспільства

Для кожного народу його рідна мова є найкращою. Для мене — це українська. Українська мова є однією із наймиліших мов на землі. Її звучанням можна милуватись кожного дня. Саме через мову люди можуть висловлювати свої емоції, думки, вільно спілкуватись, передавати інформацію. Українська мова безсмертна. Вона є засобом відтворення патріотичних почуттів і передається з покоління в покоління. Мова є ознакою нації. Не може існувати держа-

ва і взагалі суспільство без мови.

Змінюється світ і, звичайно, змінюється наша рідна мова. Розвиток мови тісно пов'язаний з розвитком суспільства. Якщо людство не буде розвиватись, то і мова не буде розвиватись.

Всім відомо, що українську мову намагались обмежити. Її забороняли вживати у спілкуванні протягом чотирьох сторіч. Але, як виявилось, вона незламна і вистояла ліху для неї часи. Ми – українці і зобов'язані піклуватись про розвиток своєї мови. Я люблю її за те, що вона єдина та неповторна. Українська мова відіграє важливу роль у розвитку нашого суспільства. Якби ми не знали мови, то не змогли б спілкуватись між собою. Вона об'єднує людей. Я пишаюсь тим, що розмовляю українською мовою. Вона – гордість нашої держави.

Діана Магдун, учениця групи №24

ЛЮДИНА МАЄ ПРОТИСТОЯТИ ВИПРОБУВАННЯМ

Життя таке складне і непередбачуване... І всі випробування, що випадають на долю кожної людини, допомагають задуматися над тим, для чого вони. Одних труднощі роблять слабкими, а інших навпаки – загартовують. Якщо людина захоче знайти в житті те, що їй потрібно, то знайде в собі сили створити те, чого немає в ньому. Я – звичайний український хлопець, що народився на Донеччині, але змушений був покинути рідний край. Я навчався у школі, мав гарну родину, багато друзів та товаришів. Що ще потрібно для дитини? Та все змінилось одного весняного дня 2014 року, коли мама повідомила, що нам треба покинути рідну домівку, бо на сході нашої країни почалися бойові дії. І нас із братом відправили до бабусі на Вінниччину, де раніше ми часто гостювали на канікулах. Але мене не покидала надія, що ми скоро повернемось додому і все буде, як і раніше. Та, коли до нас переїхала мама, бо перебувати там вже було небезпечно, стало зрозуміло, що найближчим часом додому ми не повернемось, і свя-

то 1-го Дзвоника ми з братом зустрінемо не в рідній школі.

Рішення піти вчитись до училища далось нелегко. Думки про те, як сприймуть мене в новому колективі, викликали тривогу, але, коли я переступив поріг навчального закладу, відчув підтримку і розуміння. З часом тривога зовсім минула. Тут я знайшов багато нових друзів. Разом з ними я беру участь у всіх заходах групи і училища, особливо в патріотичних. Запам'яталась підтримка залу в конкурсі «Х-фактор», коли я виконував патріотичну пісню. А ще ми писали листи воїнам АТО, збирали теплі речі, консервацію, готували «Еліксир перемоги», плели камуфляжну сітку.

Минуло 2 роки, а думки про домівку не покидали мене. І, коли випала нагода поїхати додому, я був вражений побаченим: розбиті

Валерій (перший зліва) у колі нових друзів

будинки, вибиті вікна. Мене переповнювали хвилювання. Але я ще раз переконався, що людина має протистояти випробуванням, які припали на її долю, бути сильною і не піддаватися хвилинам слабкості. А щоб щось

змінити в країні, кожен має почати з себе.

Тільки пліч-о-пліч ми зможемо здолати все. Зупинитись не маємо права.

Валерій Рудніченко, учень групи №6

УКРАЇНА ПАМ'ЯТАЄ – СВІТ ВИЗНАЄ

які пережили страшний голодомор, розповідали, що справа була далеко не в погодні. Всюди в Україні бригади комнезамівців обходили селянські двори і вилучали все, що тільки можна було забрати.

Радянська влада не прижилася в Україні, і керівництво СРСР розуміло це. 112 членів КП відправлено з Росії в Україну наказом: «Карати, хто б не був...»

Великому терору передувала величезна кількість постанов, які вийшли напередодні голодомору влітку 1932 року. За однією з них заборонялось виїжджати за межі рідного села, за іншою, названою народом «Закон п'яти колосків», людину могли заарештувати навіть у власній хаті і засудити на декілька років.

Радянська влада ставила перед собою дві мети: загнати селян у колгоспи і зламати класовий і національний рух опору.

«Якщо ми хочемо побудувати міцну

Україну, мусимо пам'ятати насамперед тих, на чий крові постала наша незалежність», – сказав сучасний український письменник Василь Шкляр. Щоб пам'ятали і не забували гіркі, болючі сторінки рідної історії, в училищі було проведено два заходи: «Голгофа голодної смерті» та «І мертвим, і живим, і ненародженим...» з переглядом відео роботи (автор Наталія Андрійчук, бібліотекар). У конференц-залі викладачі Л.І. Гладка, Л.В. Мельничук та Т.О. Чорба провели відкриту виховну годину «Криваве клеймо – 33» для груп першого курсу. Під час заходу були використані історичні факти, відео добірки, лунали вірші у виконанні учениць групи №10 – Тетяни Жили, Христини Мельник, учня групи №45 – Іллі Лежепекова та учениці групи №48 – Анастасії Деркач. Технічну підтримку забезпечив Євгеній Заграбчук, учень групи №13.

Працівниками бібліотеки було оформлено виставки «День пам'яті жертв голодомору» та «Голодомор 1932-1933 років: «Проблема історичної пам'яті», а також створено тематичну папку «Голодомор на Поділлі».

Незгасима свіча пам'яті завжди горить у наших серцях. Щороку тисячі українців шанують пам'ять жертв Голодомору та просять прощення у Господа за гріхи минулих поколінь.

Трагедія 30-х років залишила глибокий чорний слід в історичній пам'яті українського народу. Минають роки, але ніколи не забудуться жахливі масові репресії українців, примусова колективізація та мільйони невинно знищених голодом і злиднями людей.

Є дати, які страшно навіть і згадати, але забути ми не маємо права. Голод 1932-1933 років чорною стрічкою проходить крізь всю українську історію. Ми повинні знову й знову повертатися в спогадах до «жахливого 33-го», щоб передати наступним поколінням знання про велику трагедію українського народу і не допустити її повторення.

Н.П. Жила, завідувач бібліотекою

«... А онде під тином

Опухла дитина, голоднее мре...»

Т.Г. Шевченко
(8 липня 1844 р.)

Чи міг уявити далекоглядний великий Кобзар, борець проти національного та соціального поневолення українського народу, Т.Г.Шевченко, проживший сповнене любові до України, трагізму і болю життя, що через століття його народ намагатимуться знищити штучним голодом, навмисне пригнічуючи свідомість?..

Голодомор 1932-1933 рр. – одна з найбільших трагедій в історії нашої країни. Це був свідомо організований тоталітарною владою геноцид українського народу, який став одним із найважчих та найстрашніших підсумків сталінської колективізації. Основний удар було спрямовано проти українського селянства – головного хранителя нації.

Державна політика на знищення генофонду української нації була направлена, щоб умертвити, викоринити, стерти, ліквідувати, винищити тодішніх, аби не народилися майбутні – тобто нинішні – українці на рідній землі.

Довгих 70 років про голодомор 1932-1933 років заборонялось навіть згадувати, не те, що говорити. Сталінська заборона на

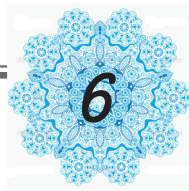
будь-яку інформацію з цього приводу тривала три з половиною десяти років після смерті диктатора. «Мудрі» вожді спромоглися, нарешті, визнати факт голоду внаслідок неврожаю, викликаного, нібито несприятливими погодними умовами. Однак люди,

Тематична виставка «День пам'яті жертв голодомору»

СВЯТО НАБЛИЖАЄТЬСЯ!

Коли за вікном ніжно опускаються на землю лапаті сніжинки, на обличчі миттєво з'являється посмішка, а на душі – передчуття свята. Ми поцікавилися, як учні нашого навчального закладу проводять святкові дні.

Як у Вашій сім'ї відзначають День святого Миколая?

Як і кожна людина, я люблю свята, особливо зимові. Свято Миколая особливо, тому що вранці під подушкою можу знайти різні солодощі. Свято Миколая – це одне з найулюбленіших свят, тому що мама смачно готує мої улюблені страви, а ввечері, коли уся рідня збирається удома, ми сідаємо

Володимир Старовський

за стіл та згадуємо, як ми раділи подарункам, які нам приносили святий Миколай, хоча знаємо тепер, що листи, які ми у дитинстві писали Миколаю, читали наші батьки і намагались зробити нам приємно, подарувавши те, чого ми дійсно бажали на той час. Але я подорослішав, все змінилось, немає такого загального святкування Миколая, як, наприклад, новорічних свят. Мені здається, що в Миколая є багато спільного з Дідом Морозом, тільки приходиться він на два тижні раніше!

Володимир Старовський, учень групи №6

Які подарунки прийнято дарувати з приводу цього свята?

Взагалі, як на мене, який подарунок приготувати, залежить тільки від людини, якій ми цей подарунок вручаємо. На День святого Миколая це зазвичай солодощі або засоби особистої гігієни. Говорачи про мене, то я би хотів собі подарунок дуже особливий – лист від мого друга.

У мене з дитинства є найкращий друг. Коли мені було 11, він переїхав в місто. Ми хоч і стали рідше зустрічатися, але зв'язок дружніх стосунків не зник. А через 6 років йому прийшла повістка, і його забрали у зону АТО. Ми часто спілкуємося, коли у нього є вільний час, він мені розповідав, як його брати помирали. Він служить у танкових військах уже більше року, і там все набагато страшніше, ніж нам розповідають у новинах... Тому я дуже хочу щоб од-

ного разу мені прийшов лист від нього, і там було написано: «Друже, війна скінчилася, я повертаюсь додому!»

Богдан Ющишен, учень групи №5

День святого Миколая безперечно є чудовим і світлим святом для дітей та дорослих. Але в даний час будь-яке свято спотворюється подіями, які відбуваються на сході нашої країни. Ми всі дуже гостро переживаємо за стан молодих бійців, які покладають своє життя за нашу державу і за наш спокій. Тому, як на мене, найкращим

Анна Ряба

подарунком для всіх було б припинення війни і повернення хлопців додому.

Але, зрозуміло, що маленькі дітки ще не зовсім усвідомлюють значення та жах тих подій, і вони хочуть свята, а ми маємо їм його дати. Тому батьки під виглядом святого Миколая під подушечки своїх чад зазвичай кладуть іграшки або ж їхні улюблені цукерочки. Дітки з нетерпінням чекають ранку, щоб отримати свій заповітний гостинець.

Анна Ряба, учениця групи №29

Чи шукаєте Ви під подушкою подарунки зранку 19 грудня?

Уже дуже давно я не очікую подарунків під подушкою. Ще у дитячому садку я дізнався, що ніякий це не святий Миколай, а просто мама з татом, або вихователька кладуть гостинець. Одного разу, доки я спав у садочку, вихователька була дуже необачною і розбудила мене, коли пхала під подушку пазли. Я не міг не поділитися своїм відкриттям зі своїми друзями, тому я одразу всю групу підняв на вуха і усім розповів. Але вихователька виявилася не така проста, як я думав! Вона почала виправдовуватися, кажучи, що це Миколай передав їй подарунки, щоб вона розклала нам, бо він дуже поспішав (от хитрунка!). Але питанням «Якого кольору у нього волосся?» я швидко збив її з пантелику. Тоді я не розумів, чому деякі діти не повірили мені.

Після цього я й не очікую ніяких подарунків у цю ніч. Якщо мої рідні хочуть зробити мені подарунок, то вони це роблять і отримують свій заслуже-

ний поцілунок, а не вигаданий нічний кур'єр-Миколай.

Вячеслав Глинчук, учень групи №5

Напевно, кожен із нас любить новорічні свята та подарунки. 19 грудня – перше із зимових свят, якого так чекають дітлахи. Вони пишуть святому Миколаю листи, моляться про здоров'я рідних та згадують усі свої добрі вчинки. Адже слухняним діткам він приносить різні смаколики та подарунки, а неслухняним – різочку. У моїй сім'ї також дотримувались цієї традиції, і щорічно святий Миколай залишав мені сюрприз. Неможливо передати словами ті відчуття, коли знаходиш під своєю подушкою цукер-

Тетяна Жила

ки, іграшки або просто мандаринки. Це надає тобі того довгоочікуваного святкового, новорічного настрою та, не зважаючи на вік, навіть цього року, я обов'язково зранку загляну під подушку.

Тетяна Жила, учениця групи №10

Сьогодні багато захисників України потребують нашої підтримки у зоні антитерористичної операції. Вони не мають можливості відсвяткувати День святого Миколая у колі сім'ї, радіти подарункам під подушкою, але можуть прочитати всі привітання, отримані на їхню адресу. Напишіть кілька вітальних слів та подяку людям, які оберігають наш з Вами сон. Герої!

Перше, що хочеться написати вам – це слова подяки! Ваша хоробрість не має меж! Ви на тривалий час залишили свої сім'ї, щоб захистити своїх близьких, нас, відстояти честь держави і повернутися переможцями! Це вартє подяки! Нам, учням та студентам, є на кого рівнятися!

19 грудня зранку усі діти полізуть під подушки та шукатимуть, що ж святий Миколай залишив для них уночі. Бажаю вашим діткам, щоб, коли вони прокинулися і прийшли на кухню, побачили свого любого татуса. Я впевнений, що це найбільший подарунок,

який вони можуть отримати! І ви також. Хай Бог вас оберігає!

Олександр Свідра, учень групи №29

«Добрий день, дорогий український солдате! Я розумію, як тобі нелегко у зоні АТО, адже там свистять ворожі кулі і чатує смертельна небезпека. Я навіть не знаю, хто ти. Можливо, молодий хлопець, а можливо, уже батько, чоловік. Але я знаю точно: ти – Герой. Ти – той, хто ризикує своїм життям заради майбутнього своєї Батьківщини, заради мого майбутнього! Тримайся, все буде добре. І я дуже сподіваюся, що вже востаннє ми відстоюємо свою територію. Ми – нація, яка буде завжди цвісти. Я часто бачу фотографії наших українських бійців у соціальних мережах. Незважаючи на смертельну небезпеку, ворожі кулі і «гради», наші солдати мають щирі посмішки, хоча очі у них дуже втомлені. Інколи мій розум навіть не хоче сприймати інформацію, що наша мирна Україна зараз знаходиться у стані війни. Але це не сон, ця війна йде не в далекій країні, а на жаль, у моїй вишневій сонячній Україні. І хлопці в уніформі і з автоматами – це реальні люди, мої побратими.

Дякую тобі, український солдате, мій сучаснику, за те, що зараз ти перебуваєш там, за те, що ти бореш-

Ярослав Мальцев

ся за моє щасливе майбутнє, за життя людей і, звичайно, за нашу Україну. Дякую тобі, друже, за те, що ти, прагнучи захистити всіх нас, підставляєш своє тіло під небезпеку. Будь певен, ти потрібен нам, потрібен Україні, потрібен усьому народу.

З цієї нагоди хочу привітати тебе з Днем святого Миколая! Нехай усі твої мрії і бажання збуваються, а святий Миколай принесе те, чого так не вистачає.

Також хочу подякувати і твоїй мамі, дорогий мій солдате! Величезне спасибі всім матерям, які виховали таких славних синів УКРАЇНИ! Я вірю, що такі люди, як Ви, незважаючи на величезні труднощі в АТО, на невчасне або неповноцінне харчування і матеріальне забезпечення, ворожі кулі і снаряди, перебування у зоні постійного смертельного ризику, захищать нас від російських терористів. Слава Україні! Героям слава!

Ярослав Мальцев, учень групи №29

Що б Ви хотіли побажати читачам газети «Молодіжний вісник» у це свято?

Багато привітань можна адресувати читачам з такого гарного приводу, як День святого Миколая. Але, найперше, що хотілося б побажати, – це здоров'я. Хай усі будуть щасливими, нехай у цей день у кожного з вас

Дмитро Кучанський

здійсниться одна найзаповітніша мрія. Бажаю вам отримати під подушкою той подарунок, на який ви так довго чекали.

Також зичу благополуччя у ваших родин, багато сміху та радощів у ваших оселях. Нехай святий Миколай принесе у ваші душі злагоду та спокій. Будьте благословенні!

Дмитро Кучанський, учень групи №45

Певно, кожен помічає, що дні у грудні летять із особливою швидкістю, не встигнеш зоглянутися – і надворі 31 грудня. Уся країна рахує лічені секунди до Нового року, з усіх домівок лунають привітання, а у небо надсилаються сотні тисяч загаданих бажань.

Які традиції святкування Нового року та Різдва існують у Вашій родині?

У нашій родині Новий рік – це свято великої гучної компанії друзів та родичів. Особисто я святкую з своїми друзями, батьки – у колі своїх друзів. Так ми відзначаємо Новий рік кілька останніх років поспіль. Коли я був менший, зустрічав його разом з батьками, але я дуже швидко засинав.

Зараз же це свято стало веселішим і гучнішим. Це привід зустрітися з тими, кого давно не бачив, а з тими, кого хочеш привітати, – найперше. Це гарне свято, яке супроводжується сміхом, веселоцями та танцями.

Владислав Мангул

Щодо Різдва, то тут все набагато спокійніше. Саме свято Різдва Христового має релігійне коріння, і в нашій сім'ї його шанують. Різдво ми завжди святкуємо у вузькому колі сім'ї. 6 січня ввечері мама завжди готує смачну пісню вечерю з 12 страв, а головною на столі в цей вечір є кутя. 7 січня до нас приходять колядники, яких ми частуємо подарунками.

Владислав Мангул, учень групи №45

Часто із задоволенням згадую, як зустрічали Новий Рік у нашій родині. Це завжди відбувалося у бабусі. Тому що, по-перше, вона зазвичай готувала свій фірмовий рибний пиріг, смак якого я не забуду ніколи – настільки він у неї виходив смачним. По-друге,

Богдан Ющишен

Вячеслав Глинчук

Олександр Свідра

СВЯТО НАБЛИЖАЄТЬСЯ!

в будинку у бабусі завжди була виключно жива ялинка, тому запах в кімнаті стояв справжній, ялинковий та новорічний. А ще на ялинці висіла величезна кількість старих прикрас та іграшок. Мені чомусь дуже подобалося розглядати в них своє відображення. Іграшки були різними за формою, тому і відображення виходили теж різними і дуже смішними. По-третє, в маленькій бабусиній квартирі, розташованій у старій, похилій двоповерхівці, було якось дуже затишно і тепло.

Ілля Лежепеків

Ну і звичайно, для мене найголовнішим, як і для будь-якої дитини, було очікування подарунка. Навіть не радість від його отримання, а саме очікування, трепет і хвилювання мене завжди дуже захоплювали.

І було зовсім неважливо, що буде лежати під ялинкою зранку, 1 січня. Це могло бути все, що завгодно – светр або шкарпетки, зв'язані моєю бабусею, сорочка, куплена мамою в «Дитячому світі», або просто пакет цукерок – все рівно. Для мене найголовнішим було саме очікування. І особливо гостро я це відчував приблизно років до десяти, бо тоді зовсім щиро вірив у Діда Мороза, в казку і чудо.

Ілля Лежепеків, учень групи №45

Ми не маємо якихось древніх сімейних традицій, що передаються з покоління у покоління, але все ж таки у нас є декілька традицій. По-перше, ми святкуємо Новий рік у колі родичів або близьких людей (друзів) переважно в себе в квартирі. Що може бути кращого, ніж відзначити свято у компанії

Максим Скаженюк

близьких тобі людей? По-друге, наша сім'я любить підводити підсумки минулого року, що поганого і доброго сталося за попередній несамолюбний рік. По-третє, ми також любимо дарувати один одному подарунки. Нерідко я чи мої родичі протягом року чули, як хтось чогось хотів, але у нього не було на це грошей. Хай у Новий рік Ваші мрії здійснюються. Бажаю вам щасливих новорічних свят!

Максим Скаженюк, учень групи №7

Що Ви знаєте про такого персонажа як Санта Клаус? Чому європейці очікують

саме його?

Дід Мороз – це символ Нового року. Це казковий, міфічний персонаж, який прилітає на санчатах до дітей зі своєю внучкою Снігуронькою, і роздає подаруночки усім діткам. Також Дід Мороз – це головний зимовий персонаж, він керує погодою, змінює напрямки вітру і так далі.

Хто такий Санта Клаус, я знаю з американських Новорічних фільмів. Це дідусь, який живе у Лапландії у таємному королівстві. Цілий рік ельфи під його керівництвом і керівництвом Місіс Клаус (його дружини) виготовляють дуже велику кількість різних подарунків. В ніч на Різдво Санта Клаус зі своїми оленями, які мають

Валерія Станіславова

особливі імена (Дешер, Дансер, Пренсер, Віксен, Купідон, Комета, Дондер, Блітцен), розвозять подаруночки по всіх кутках світу і розкладають їх в новорічні панчохи дітей, які зазвичай висять біля каміну, через димок від якого і входить Санта до будиночків. Натомість дітки залишають Санта Клаусу склянку молока з печивом, як вдячність за подарунки.

Валерія Станіславова, учениця групи №29**Чого б Ви побажали редколегії «Молодіжного вісника» у різдвяні свята?**

Газета «Молодіжний Вісник» стала невід'ємною частиною нашого навчання та дозвілля. Ми кожного місяця тримаємо в руках велику кількість цікавого матеріалу, відкриваємо нові таланти та дізнаємося про життя нашого училища.

Кожен учень, який може гарно висловити свою думку вже, певно, неодноразово знаходив свої статті на сторінках «Молодіжного вісника». Це неабияка праця наших шановних викладачів, майстрів та учнів. Мабуть, немає такої людини, яка хоча б раз не написала у нашу газету. Але, на мою думку, найбільшій поваги та вдячності заслуговують ті люди, завдяки яким газета народжується в тому вигляді, в якому ми її бачимо – це наша редколегія. Я щиро хочу саме їх привітати з прекрасним святом Нового року та Різдвом Христовим! Нехай усі Ваші бажання здійснюються!

Тетяна Маланіч,

Терпіння Вам, наснаги та величезної кількості незабутніх моментів у житті та все нових і нових звершень! Творчих успіхів Вам і найяскравіших номерів газети «Молодіжний вісник»!

Тетяна Маланіч, учениця групи №29

У цей рік я хотів би побажати мирного неба, пострілів тільки у вигляді петард та феєрверків, новин про те,

Артур Смиринський

що наша країна вільна та відбила атаки загарбників. Втрат у сфері повсякденних проблем, притиснення серця рідних та коханих нам людей та нехай всі негаразди та незгоди залишаються в минулому. Нехай у кожній людині з'явиться особливий момент, зустріч або випадок, який назавжди змінить життя на краще.

Артур Смиринський, учень групи №5**Чи можете Ви поділитися своїми мріями та бажаннями на 2017 рік?**

2017 рік обіцяє бути насиченим та цікавим. Оскільки я закінчую навчання в училищі на початку Нового року, то маю багато планів в його продовженні.

Найперше, що планую зробити, – це гарно здати державні іспити та отримати свій диплом кваліфікованого робітника. Далі я хочу реєструватися на ЗНО і при умові його успішної

Богдан Тищук

здачі вступати до Вінницького політехнічного університету. Звичайно, думаю, що спробую підшукати роботу, на якій буду працювати паралельно з навчанням для того, щоб стати самостійним та могли себе матеріально забезпечувати.

Плани, звичайно, дуже грандіозні, але я зроблю все, що в моїх силах, щоб все-таки здійснити свої бажання та мрії!

Богдан Тищук, учень групи №5

У новорічну ніч і дорослі і діти очікують півночі, щоб зазирнути під ялинку за бажаними подарунками від Діда Мороза. Розкажіть читачам газети «Молодіжний вісник» історію про те, який подарунок на Новий рік Ви очікували

найбільше і чи справдилися Ваші сподівання.

Новий рік для мене завжди був і є найбільшим і найбажанішим святом у році. Кожне його святкування певним чином закарбовується у мої пам'яті. Але один раз все-таки я запам'ятав на все життя.

Мав настати Новий 2005 рік. Ми святкували його у тітки у Вінниці. Зібралася вся наша родина. Ми співали новорічних пісень та розповідали веселі історії за великим новорічним столом. Того Нового року я замовив Діду Морозу гвинтокрил на радіоуправлінні, іграшковий телефон та шкарпетки. Я не можу сказати, чому саме такі подарунки, але, певно, мені тоді хотілося саме цього. З боєм курантів, ми всі вибігли на балкон, насолоджуватися вибухами салютів, які засвітили геть усе Вінницьке небо. А коли повернулися в квартиру, під величезною ялинкою стояло два па-

Владислав Бобик

кунки подарунків: один – мені, інший – моїй двоюрідній сестрі (майже моїй однолітці, а всі інші присутні на святкуванні були дорослими). Ми з сестрою не встигли побачити, коли ж батьки все-таки поставили ці подарунки. Це було так, неначе в казці! Ніби то справді, сам Дід Мороз приніс заповітні дарунки, бо там було саме те, що я замовляв!

Владислав Бобик, учень групи №5**Чи здійснювалися колись Ваші бажання, загадані у новорічну ніч?**

Слово «бажання» дуже відносно для мене. Я люблю мріяти, люблю, коли зі мною стається щось приємне, але я не вірю в те, що просто щось забажавши, ми це зразу ж і обов'язково отримуємо. Для того, щоб наші бажання здійснювалися, потрібно щось для цього робити. От, наприклад, я хочу бути космонавтом. Для цього я маю багато вчитися, вступити в відповідний навчальний заклад, пройти купу випробувань і тільки тоді, можливо, моє бажання здійсниться. Якщо ж нічого для цього не робити, то і бажання відповідно залишаться рожевою мрією, яка буде лише тішити серце.

Про загадані бажання в новорічну ніч можу сказати те ж саме. Якщо ми

Віталій Івасенко,

мріємо про гроші, то вони з неба прямо на святковий стіл не звалюються, їх треба буде важко заробляти і ніякий Дід Мороз їх не принесе.

Віталій Івасенко, учень групи №5**Чого б Ви побажали своїм рідним та близьким людям у Новому році?**

У Новому році близьким та рідним хотілось би побажати кохання та доброти, побільше позитивних емоцій. Не хочеться зичити банального терпіння, сили та наснаги – це більш схоже на побажання вижити в жорсткому світі. Нехай краще мої рідні

Юрій Аверкін

посміхаються усьому, кохають та будуть коханими. Хочеться побажати, щоб усім було з ким зустріти цей Новий рік, щоб ніхто не сумував, а навпаки радів, що ще один рік позаду. Не потрібно спинятися на досягнутому, треба йти далі.

Усім добра та миру!

Юрій Аверкін, учень групи №6

Напередодні Нового року усі чекають дива – цього світлого і веселого свята. Своїм знайомим та близьким бажаю, щоб настрої, який витає

Сергій Цимбал

у повітрі, не покидав вас упродовж усього 2017 року. А в старому 2016 році залишився увесь негатив. Бажаю, щоб, будуючи плани на прийдешній рік, ми не втрачали віри у прекрасне. Бажаю, щоб надія заповнила ваш дім, адже, якщо у ваших будинках буде панувати гармонія і спокій, то і мир буде у нашої державі.

Сергій Цимбал, учень групи №39

Ось такі світлі сподівання та щирі новорічні побажання висловили наші учні. Ми також долучаємось до усіх зичень та вітаємо вас зі святом.

Над опитувальником працювали Н.Ю. Коломійчук та А.В. Чухно, майстри виробничого навчання

ПРОФЕСІОНАЛ СВОЄЇ СПРАВИ

Конкурс фахової майстерності «Сліпий десятипальцевий метод»

Бути професіоналом – означає зростати.

Стати професіоналом своєї справи цілком реально. Таких фахівців цінують роботодавці і партнери, адже імідж компанії формується, виходячи з роботи персоналу.

XXI століття – ера комп'ютерних технологій. Сьогодні невміння друкувати на клавіатурі порівнюється з невмінням користуватися кульковою ручкою. У часи, коли кожна хвилина має цінність, повільно друкувати – це недозволена розкіш, що обмежує можливості людини в сучасному світі.

Зовсім недавно сліпий метод друку був рідкістю. Уміння набирати будь-який текст, не дивлячись на клавіатуру, прирівнювалося до чарівництва. Тільки одиниці володіли такою майстерністю. Зараз же все дуже змінилося, і швидкісний друк – часто використовуваний, професійно цінний навик. Багато роботодавців, підбираючи співробітників, діяльність яких буде пов'язана з комп'ютерами, як одну з основних вимог до здобувачів вказують володіння методом сліпого набору тексту.

Друкувати швидко в наш час повинні

не тільки оператори комп'ютерного набору у видавництвах, а й бухгалтери, економісти, офісні клерки – усі, чия робота пов'язана зі створенням електронних документів.

З метою виявлення та підтримки обдарованої учнівської молоді, розвитку і реалізації здібностей учнів, стимулювання їх творчої праці, підвищення престижності технічних професій, поглибленого вивчення предмета «Машинопис», популяризації досягнень науки, техніки та новітніх технологій, підвищення вдосконалення організації та змісту навчання при підготовці кваліфікованих робітників з професії «Оператор комп'ютерного набору», а також обміну досвідом щодо організації виробничої практики з підготовки робітничих професій було проведено II етап конкурсу професійної майстерності у рамках декади методичної комісії спеціальних інформаційних технологій.

Урочисто організацію заходу розпочав директор навчального закладу О.Д. Дмитрик, який привітав учасників конкурсу і побажав найвищих результатів та перемог.

План роботи щодо проведення конкурсу оголосив заступник директора з виробничого навчання М.М. Тютюнник, який повідомив, що конкурс проходитиме в III етапі. За результатами

II туру будуть визначені найкращі знавці сліпого десятипальцевого методу друку, які візьмуть участь у III етапі конкурсу, що відбудеться в березні 2017 року.

Цьогоріч у змаганнях взяли участь 29 найкращих знавців сліпого десятипальцевого методу друку. Учасники під керівництвом майстрів виробничого навчання та викладачів спеціальних дисциплін плідно готувалися до заходу: постійно працювали над вдосконаленням техніки та швидкості друку, відпрацьовували різноманітні вправи на клавіатурному тренажері Stamina.

За спільним рішенням журі та оргкомітету визначено переможців II етапу конкурсу фахової майстерності «Професіонал своєї справи. Сліпий десятипальцевий метод»:

I місце – Вадим В'ячеславович Корнасюк, учень групи №10 (348 знаків за 1 хв.)

II місце – Дмитро Сергійович Березнюк, учень групи №39 (333 знаки за 1 хв.)

III місце – Ілля Миколайович Лежепек, учень групи №45 (328 знаків за 1 хв.)

IV місце – Владислав Ігорович Бойко, учень групи №4 (299 знаків за 1 хв.)

Дипломом за участь у конкурсі «Професіонал своєї справи. Друк сліпим методом» нагороджені:

1. Назар Анатолійович Могила, учень групи №7 (261 знак за 1 хв.)

2. Олександр Ігорович Червань, учень групи №23 (245 знаків за 1 хв.)

3. Дмитро Валерійович Підгорний, учень групи №44 (210 знаків за 1 хв.)

4. Віктор Олександрович Рябоконт, учень групи №44 (205 знаків за 1 хв.)

5. Владислав Вячеславович Нікрасевич, учень групи №5 (205 знаків за 1 хв.)

6. Владислав Ігорович Ліснюк, учень групи №10 (188 знаків за 1 хв.)

7. Антоніна Геннадіївна Ткач, учениця групи №17 (187 знаків за 1 хв.)

8. Вікторія Олександрівна Русавська, учениця групи №17 (187 знаків за 1 хв.)

Вітаємо переможців конкурсу та зичимо наступних звершень у III етапі. А ще бажаємо учасникам подолати встановлений у 2005 році світовий рекорд швидкості друку – 750 знаків за одну хвилину.

III заключний тур відбудеться у березні наступного року. Запрошуємо до участі усіх, хто друкує зі швидкістю не менше, ніж 180 знаків за хвилину. За результатами підсумкового етапу переможець буде звільнений від державного кваліфікаційного іспиту та занесений на дошку пошани «Професіонал своєї справи. Сліпий десятипальцевий метод».

Т.М. Черниш, О.І. Примчук, викладачі спеціальних дисциплін

Ілля Лежепек, учень групи №45

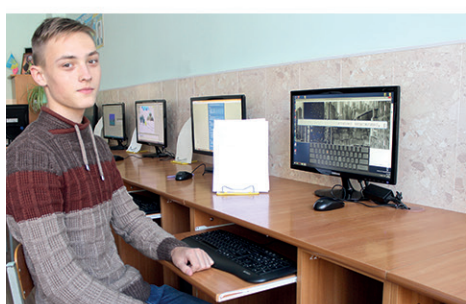
Назар Могила, учень групи №7

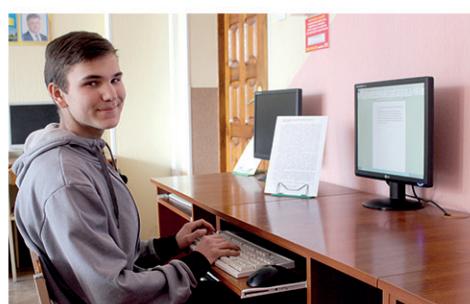
Вікторія Русавська, учениця групи №17

Олександр Червань, учень групи №23

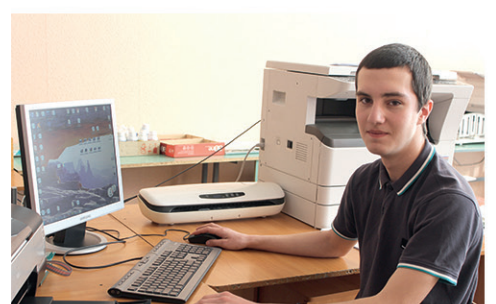
Владислав Ліснюк, учень групи №10

Сергій Бойко, учень групи №4

Віктор Рябоконт, учень групи №44

Дмитро Березнюк, учень групи №4

Вадим Корнасюк, учень групи №10

Антоніна Ткач, учениця групи №17

Дмитро Підгорний, учень групи №44

Владислав Некрасевич, учень групи №35

СВЯТО ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Гордість, задоволення, впевненість у собі, своїх силах та можливостях – ось, напевне, ті почуття, що має кожна людина, отримавши очікуваний результат своєї праці. Саме такими почуттями був сповнений колектив учнів, майстрів та викладачів методичної комісії за професією «Кухар. Кондитер.» під час проведення традиційного конкурсу професійної майстерності серед учнів з професії «Кондитер», що відбувся 7 грудня.

Конкурс проходив у два етапи. На першому етапі 2 листопада серед учнів, що навчаються за професією «Кухар. Кондитер» було проведено тестування на виявлення кращих у своїй професії.

У другому етапі конкурсу на кращого учня-кондитера взяла участь учні: Людмила Тернопольська, Валентина Данилишинва, Наталія

Бобчак, Даша Городенко, Максим Лученко, Дмитро Патратій, Юрій Мусієнко, Анастасія Свіргун, Діана Садкова. Ці учні є одними з кращих у своїх групах як з теоретичного, так і з виробничого навчання. Сучасні технології кондитерського мистецтва настільки швидко вдосконалюються та змінюються, що володіння лише базовими знаннями та уміннями є недостатнім.

Зовнішній вигляд та смакові якості кулінарних виробів, організацію робочого місця та дотримання санітарних умов оцінювали члени журі: директор навчального закладу О.Д. Дмитрик, заступник директора з навчально-виробничої роботи М.М. Тютюник, методист Л.О. Коломійчук, старший майстер О.Ф. Маліхатко, голова методичної комісії В.С. Прядун, майстри виробничого навчання та викладачі.

Хоча конкурсне завдання для всіх учасників було однакове – виготовлення тор-

ту на новорічну тематику «Новорічна феєрія», – але всі учасники проявили відповідальність та старанність, здивувавши своїми кондитерськими виробами, кожен з яких був дійсно вартим найвищої похвали, відзначаючись оригінальністю технології та оформленням.

Результати конкурсу такі: перемогла у конкурсі робота учня групи №24 Дмитра Патратія (майстер виробничого навчання Л.М. Олійник), II місце отримала робота учениці групи №8 Діани Садкової (майстер виробничого навчання А.Г. Войцешук), III місце зайняв учень групи №24 Максим Лученко (майстер виробничого навчання Л.М. Олійник). Поза конкурсом взяла участь робота учня групи №24 Юрія Мусієнка, оскільки він приготував торт не за тематикою, що не відповідало завданням конкурсу.

Сьогодні кондитерська майстерність дуже високо цінується у суспільстві, тому стати кращим у цій справі – справжнє досягнення.

Учасники конкурсу показали справжню майстерність як у технології приготування тортів, так і в їх оформленні.

Фантазія і творчість, уміння і бажання працювати та удосконалюватися – ось той благодатний ґрунт, який дає такі чудові результати.

Рівень фахової майстерності учнів дозволяє зробити висновок, що спільна праця майстрів та учнів приносить очікуваний результат, варта уваги та високої оцінки. Усі присутні на конкурсах отримали естетичне та моральне задоволення, оцінивши та відмітивши роботу кожного учня без винятку.

Хочеться побажати нашим майбутнім професіоналам подальших успіхів у навчанні, оволодінні професійними знаннями та уміннями, безперервного професійного росту, прагнення до самовдосконалення та успішної реалізації своїх здібностей у самостійному житті.

Р.А. Мазур, викладач спецдисциплін

Юрій Мусієнко, учень групи №24

Наталія Бобчак, учениця групи №24

Людмила Тернопольська, учениця групи №24

Анастасія Свіргун, учениця групи №24

Дмитро Патратій, учень групи №24

Максим Лученко, учень групи №24

Даша Городенко, учениця групи №24

Діана Садкова, учениця групи №8

Валентина Данилишина, учениця групи №24

БОКС І ГРАЦІЯ

У наш час поєднуються, здавалося б, зовсім різні речі. Ось такі, наприклад, як бокс і жіноча грація. Досить жорсткий вид спорту, з одного боку, і природня, вроджена жіноча грація, з іншого. Приклад учениць групи №17 Тетяни Ярмольчук та Наталії Фертюк переконує нас в тому, що тендітні дівчата можуть досягти успіху, здавалося б, у суто чоловічому виді спорту, такому як бокс.

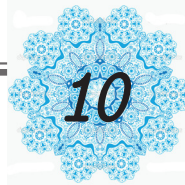
З перших днів навчання у ВМВПУ дівчата зацікавилися цим видом спорту і почали займатися у боксерському залі училища. Тренер Василь Іванович Джоба зумів змотивувати та зацікавити дівчат. Разом з іншими юнаками та дівчатами Таня і Наташа наполегливо тренувалися, і перемога не змусила себе довго чекати. На початку грудня дівчата взяли

участь у чемпіонаті України з боксу серед жінок, який відбувався у місті Івано-Франківську. До речі, наші учениці були єдиними представницями від нашої області на змаганнях такого високого рівня. Провівши ряд цікавих двобоїв у категорії 48 кг, Тетяна Ярмольчук виборола призове III місце, а в категорії 58 кг Наталія Фертюк показала високий результат та посіла V місце. Учениці набували спортивної майстерності у нашому боксерському залі і підготувалися до змагань Всеукраїнського рівня, показавши високі досягнення. Вітаємо дівчат з перемогою, вони її заслужили.

В.В.Петелько, керівник фізичного виховання

УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКА КРАЇНА

Я щаслива, що народилася в Україні, в країні з квітучою мовою та славною історією. Саме слово «Україна» несе у собі тепло, радість, мир та мудрість.

На нашій Батьківщині найкращі дівчата, мужні та сильні хлопці – це можна почути від усіх людей на землі. Я люблю Україну, це мій рідний край; ріднішого уже не буде,

він назавжди залишиться у моєму серці. Про Україну написано багато патріотичних пісень, балад, віршів. З усіх поезій, які я чула про нашу славу державу, найбільше мені сподобався вірш Володимира Сосюри «Любіть Україну!». У ньому поет закликає людей берегти неньку-Україну, не забувати рідної мови, цінувати її милозвучність. Наша держава пережила багато горя, втрат, але

досі незламна перед ворогами. На жаль, зараз Україна бореться з несправедливістю і переживає складні часи. Я вірю і знаю, що вона вистійть і не впаде на коліна перед ворогами. Всі люди хвилюються за майбутнє країни. Особлива вдячність юнакам і чоловікам за те, що вони не дозволяють скривдити дітей та жінок, а віддають своє життя за незалежність, суверенність та

процвітання України. Мені б хотілося, щоб був мир на землі, щоб наші воїни повернулися з цієї жакливої війни живими і здоровими. Я хочу просто сказати «дякую». Дякую вам, юнаки, чоловіки, за те, що ви захищаєте нашу рідну Україну. Я вірю, що скоро все закінчиться, і квітучий народ буде процвітати. Саме з цієї метою ми зробили свій вибір – вибір європейський.

**Діана Магдун,
учениця групи №24**

Я – європейка!

Немає нічого милішого за рідну землю. Калина стоїть у лузі, тополя – на околиці, на ній – лелече гніздо, криничка – на перехресті доріг, теплий запах лісових квітів – все це рідна земля.

Немає нічого милішого за рідну землю. На все багата рідна ненька: на пишні ліси та родючі поля, на нескінченні моря та високі гори. Нічим її Бог не обділив. А найголовніше – це люди.

Майбутнє України – в наших руках. І ми обов'язково дбатимемо, щоб українські землі давали гарний урожай, при цьому, щоб хлібороби були забезпечені найсучаснішою технікою. Наш український рід справді прекрасний. Тут споконвіку шанували працю, хліб на столі, рушник на стіні, мамину пісню, криницю із журавлем. Тут здавна понад усе любили волю.

А наша освіта – найякісніша у світі, а наука робить впевнені кроки вперед. Українці трепетно шанують історію, звичаї і традиції пращурів. Озираючись назад, вивчаючи історію українського народу, ми зміцнюємо нашу державу і відроджуємо її авторитет у світі. А наше життя, життя усіх пересічних українців, схоже на легкий, світлий вірш, і його рядки освячені великою любов'ю до рідного краю.

У своєму житті я беру активну участь у різних міжнародних конкурсах. Коли мова йде про допомогу тим, хто страждає, хто потребує підтримки – матеріальної чи духовної – мені особисто хочеться бути потрібною, вчасно підтримати та зробити добру справу тій людині, якій вона дійсно необхідна.

Усвідомлюючи вагомість своєї активної життєвої позиції, я переконуюся, що Україна – європейська держава, а я у ній – європейка!

Я пишаюсь тим, що я – українка-європейка!

Анжела Гундерчук, учениця групи №2

Активно іду до Європи...

Я – українка, і я цим пишаюсь, адже наша земля найродючіша та найпрекрасніша у всьому світі. Ми маємо таку мелодійну та милозвучну мову, чарівні куточки природи, оригінальні та цікаві звичаї та традиції, дивовижні пам'ятки архітектури та культури.

Я проживаю в місті Вінниці та з гордістю можу сказати, що це європейське місто. Вулиці Вінниці прикрашають безліч клумб та алей, засаджених різноманітними квітами, котрі надають нашому місту дивовижної та приємної атмосфери. А чого тільки коштує наш фонтан? Люди з різних куточків світу приїждять, щоб подивитись на це неймовірно красиве дійство, адже, коли я спостерігаю за фонтаном, я ніби поринаю у світ мрій та фантазій. Напевно, кожна людина під час перегляду відчуває певний спокій, гармонію та водночас шалене задоволення від побаченого шоу.

Я навчаюсь в училищі, де майже кожний кабінет обладнаний комп'ютерною технікою, проекторами, чудовими мультимедійними дошками. А коли кабінети мають приємний вигляд та оснащені сучасним обладнанням, навчатись стає цікавіше і комфортніше. Тож, училище по-справжньому європейське, і я пишаюсь, що навчаюсь у ньому.

На даний момент в Україні дуже непрості часи, йде

війна на Сході. Наше училище активно допомагає героям, і я в тому числі. Учні збирають продукти харчування, теплі речі та матеріальну допомогу солдатам. Завжди дуже приємно займатись справою, котра піде на благо іншим людям.

Я виділила один день свого життя, для того, щоб поспостерігати, як ведуть себе громадяни нашої держави. І ось, що я для себе зрозуміла: дуже багато людей небайдужі до інших і до навколишнього середовища, але, на превеликий жаль, є і ті, що плюють на підлогу, викидають сміття повз сміттєвого баку та байдужі до чужих нещастя. Це є дуже великою проблемою на сьогодні. Сучасну молодь більше не цікавлять книги, в них є електронна техніка. Люди не отримують гідної заробітної плати за свою важку працю, що й спонукає їх їхати шукати заробітку за кордоном.

Кожен з нас повинен сказати собі: «Все. Досить! Час змінювати себе та світ навколо!». Можливо, тоді ми досягнемо бажаних змін.

Я маю дуже велику надію на те, що війна на Сході закінчиться, і ми – наше молоде покоління, зможемо змінити свою країну, адже Україна – це Європа, а я – європейка.

Яна Жорняк, учениця групи №18

Я НЕ ВІРЮ В ДОЛЮ!

Діти... Скільки цитат, афоризмів та просто мудрих слів про них. Дитинство – це особливий і дуже важливий етап розвитку особистості. Усі люди різні, бо у кожного було своє дитинство. Наші батьки вкладали у нас максимум! Все, чого вони не мали у свій час, вони намагалися дати нам. Від усього злого вони берегли нас у дитинстві. Та й досі ми носимо батьківське благословення, і лунають за нас материнські молитви – найсильніші молитви!

Але як влаштовується майбутнє тих дітей, які залишилися без батьків? З різних причин

батьки залишилися осторонь... Сімейні перепалки, непорозуміння, або просто клятий саможон... У будь-якому разі діти залишені напризволяще. Ніхто їм не читає на ніч казок, нікому із ними зробити домашнього завдання, немає до кого підійти із запитанням... Вулиця стає їхньою матір'ю! Що вулиця «бачила», того і «навчає»... Боляче і важко писати і думати про те, яке майбутнє у цих невинних... жебрак чи, може, кишеньковий злодій, чи гірше того...

Коли я тільки починав відвідувати сирітські будинки у Немирові, Вороновиці та на Старому місті у Вінниці, одна людина сказала мені: «Ти, звичайно, молодець, але всіх не врятуєш!

Їх дуже багато! Ти ніколи не зможеш усім допомогти. То що це змінить?» На що я відповів притчею:

Один філософ ішов берегом океану. Тієї ночі був відлив і весь беріг був усіяний морськими зірками. Сонце безжально висушувало їх на піску. Чоловік спостерігав за цим та думав: так і ми, люди, не маємо сенсу жити... Вдалині він побачив хлопчика, який кидав зірки в океан. Філософ підійшов до нього та запитав: «Для чого ти це робиш? Їх тут сотні, а, може, й тисячі. Що це змінить?»

Хлопець на секунду відволікся та коротко відповів: «Для цієї – багато чого змінить...». І кинув у океан ще одну зірку...

Так, я розумію, що ніколи не всиновлю усіх сиріт, бо їх багато, але я докладаю максимум зусиль, щоб хоч трішки полегшити їхню участь.

Моїм життєвим кредо стали слова Оскарда Уайльда: «Найкращий спосіб зробити дитину хорошою – це зробити її щасливою.» Відверто кажучи, у дітей із сирітських будинків характер просто жакливий: жадібність, ненаситність, агресія, фамільярність – усього не перерахувати... Я думаю, зрозуміло, чому так сталося. Ви бачили, як росте невідв'язане дерево? Щось подібне відбувається і з дітьми, які «не відв'язані» батьками.

Я ніколи не заміню їм сім'ї. Я навіть не претендую на це, але я знаю одне, що вони живуть цілий тиждень заради однієї п'ятниці – чекають, коли приїду я... Моя зарплатня – їхні посмішки, моя премія – їхнє благополучне майбутнє.

До сиротинців я приїжджаю щотижня, граюся із малечю, доки старші у школі. Коли ж вони повертаються, то молодші йдуть на пообідній сон, а ми зі старшими спілкуємось. Влітку ми граємо у футбол, а взимку, якщо дозволяє погода, – у сніжки, часом навіть сніговиків ліпимо разом.

Я розповідаю людям про всіх діток, які живуть у дитячих будинках, сподіваючись, що хтось захоче когось всиновити. Або ж, може, у них є знайомі, які мають таке бажання... Звісно, я нікого не закликаю до цього...

Так, я – не ліки від сирітської хвороби, але намагаюсь бути «знеболуючим», яке допомагає не загинути від солі сліз, пролитих наодинці!

Коли у дитячий будинок приїжджають дорослі, діти не розуміють, чому їх не забирають... У їхньому розумінні дорослі – це потенційні тато чи мама, малеча навіть не зважає на характери цих людей. Діти не розуміють, що потрібні відповідні умови для усиновлення, бо сиротам, відверто кажучи, байдуже до всіх умов! Головне – люблячі батьки!

У свої 19-ть мені важко давати якісь дорослі життєві поради, але я намагаюсь спілкуватись із розумними людьми та читати корисні книги, які і стають моїм «батьківським» досвідом!

Одним із плюсів мого юного віку є те, що діти не бачать в мені потенційного тата чи опікуна! Це допомагає дітям відкритися, бо для них я – просто друг!

В той час як з дорослими вони не говорять відверто, мислячи так: «Зараз я тобі все розкажу, а ти мене потім не забереши», або «я тобі усе розповім, і ти знатимеш, який я поганий, і знову залишиш мене».

Моя мета показати цим дітям, що є на світі добрі люди, і що діти нам не байдужі. Я хочу донести своїм вихованцям, що їхнє майбутнє – у їхній руках, і, якщо вони опустять їх, то й майбутнє «покотиться» до низу...

Сирітська доля – це не вирок! Я не вірю в таку долю! Кожен заслуговує на щастя та світле майбутнє!

Учень групи №5

(з етичних міркувань залишаю за собою право не вказувати свого прізвища)

Вихованці центру реабілітації «Добро»

ЗЛОЧИННА ТОРГІВЛЯ

Ми проти торгівлі людьми, а ти?

Торгівля людьми – це злочин проти прав і свобод людини. Жертвою цього явища може стати будь-хто: жінки, чоловіки, діти. За даними Міжнародної організації праці 21 мільйон людей у всьому світі є жертвами примусової праці, адже торговці людьми обирають своїми жертвами найбільш зневірених і вразливих.

Для України проблема торгівлі людьми, в її сучасному розумінні, постала наприкінці 20 століття, а нинішня економічна криза, вдале географічне положення, «розруха» на українських кордонах призвели до того, що Україна перетворилася в країну-транзит «живого товару». До того ж, нестабільна ситуація на Заході спричинила появу величезної кількості внутрішніх переселенців, з яких близько 600 тисяч знаходяться на території інших держав. Ці люди також являються легкою здобиччю для цього незаконного бізнесу.

Торгівля людьми є болючим питанням сьогодні, яке терміново потребує вирішення. Щоб покінчити з цією нелюдською практикою, українці повинні робити більше для захисту себе та своїх співвітчизників, особливо молоді, жінок та дітей, від тих, хто наживається на їхньому прагненні до кращо-

педагог, А.Д. Власюк, практичний психолог, Л.М. Лисюк вихователь гуртожитку, Л.Л. Машевська, майстер виробничого навчання, К.Д. Кулик, викладач іноземної мови, Я.О. Жорняк, учениця групи №18 та М.С. Єлісеєв, учень групи №41.

Проект включає у себе 4 повноцінних етапи, на кожному з яких проводились відповідні тренінги та розглядалися тематичні питання:

- Що таке торгівля людьми? Як убезпечити себе від цього ганебного явища? Як навчити молодь запобігати ситуаціям торгівлі людьми? На ці питання шукали відповідь на першому з етапів.

- Основою другого заняття було дослідження ігрових способів навчання. Зокрема, працювали з настільними іграми: «Рожеві окуляри», «Галопом по Європах». Ці ігри є прекрасними інструментами, що дозволяють в неформальній обстановці ознайомитись із проблемою торгівлі людьми та правилами безпечної подорожі.

- Протягом третього етапу ознайомлювались із юридичними аспектами працевлаштування випускників ПТНЗ. Проводилися творчі майстерні для розробки візуалізаційних банерів на тему безпечної подорожі.

- Четвертий етап був підсумковим та узагальнюючим. Учасники показали, що багато чому навчилися і можуть докладно і розгорнуто розповісти в ДПТНЗ «Вінницьке

ПАМ'ЯТКА

ЗАХИСТИ СЕБЕ!

Знайте, що для працевлаштування за кордоном на законній основі ви повинні мати:

- Дійсний закордонний паспорт;
- Відповідну робочу візу;
- Трудову угоду із закордонним роботодавцем;
- Дозвіл на роботу в країні призначення.

на веб-сторінці Державної служби зайнятості <http://www.dcz.gov.ua>;

- Плануючи участь у молодіжних програмах Au-Pair або Work and Travel, перевірте легітимність діяльності агенції-посередника.
- Уважно читайте трудовий договір (контракт). Підписуйте лише документи, складені зрозумілою для вас мовою;
- Повідомте своїх родичів або близьких

Запам'ятайте, що:

- Трудова діяльність за туристичною, діловою (бізнес) або гостьовою візою є порушенням закону!

- Зазвичай неможливо оформити робочу візу через посередників. Перш ніж погоджуватися на посередництво при оформленні візи, уточніть у відповідному консульстві, чи справді це можливо та яка вартість цієї послуги!

- Як правило, виїхати за кордон за туристичною чи гостьовою візою і вже за кордоном переоформити її на робочу неможливо. Не вірте тим, хто вам таке обіцяє!

У жодному разі не погоджуйтеся надавати фальшиві документи або неправдиву інформацію під час інтерв'ю зі співробітниками консульства.

Потурбуйтеся про власну безпеку перед виїздом за кордон:

- Дізнайтеся про візу, яка вам потрібна, зателефонувавши до консульського відділу при посольстві країни, до якої збираєтесь їхати або перевірили інформацію на їхній веб-сторінці;

- Переконайтеся, що працевлаштування на запропоновану вам посаду буде законним. Працюючи нелегально, ви порушуєте закон. Для законного працевлаштування за кордоном необхідно мати дозвіл на роботу, відповідну візу, трудовий контракт;

- З'ясуйте, чи має фірма, що займається вашим працевлаштуванням, відповідну ліцензію, зателефонувавши до Державної служби зайнятості України за телефоном 044 287 25 95 (пн-чт, з 17:00 до 18:00) або перевірили «Перелік фірм, які отримали ліцензію на працевлаштування за кордоном»

про деталі поїздки, залишіть їм детальну інформацію про закордонного роботодавця, а також копію свого паспорту та інших документів, пов'язаних із вашою поїздкою;

- Заздалегідь знайдіть та візьміть із собою контактну інформацію посольства або консульства України та інших організацій, що надають допомогу мігрантам у країні, до якої збираєтесь.

Під час подорожі та перебуваючи за кордоном:

- Довіряйте свої документи лише уповноваженим посадовим особам (працівникам прикордонних служб, поліції тощо).

Ні в якому разі не залишайте свій паспорт у якості застави та не віддавайте його роботодавцям «для реєстрації» або з інших причин;

- Зареєструйтеся в українському посольстві/консульстві в країні, де ви плануєте залишатися довше ніж три місяці;

- Зберігайте копії всіх важливих документів (віза, закордонний паспорт, національний паспорт, страховий поліс, контракт, запрошення тощо) у безпечному місці окремо від оригіналів;

- Підтримуйте постійний контакт із родичами та близькими, повідомляйте їм про зміну місця роботи або проживання.

З огляду на зростаючі ризики торгівлі людьми в межах України не забувайте подбати про власну безпеку і при працевлаштуванні на Батьківщині.

Перевіряйте законність діяльності посередників та працедавця, уважно читайте трудову угоду та обов'язково залишайте детальну інформацію родичам та знайомим.

За матеріалом Інтернет-ресурсу

го, безпечнішого майбутнього.

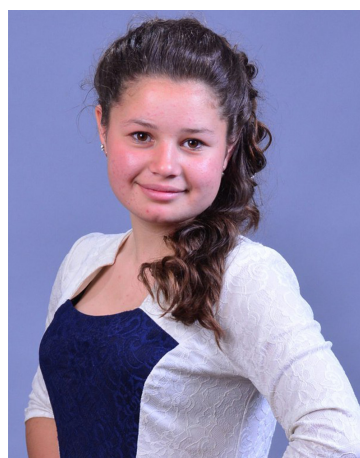
Саме тому 6 жовтня 2016 року в приміщенні Вінницької обласної правозахисної організації «Джерело надії» розпочалися тренінги за проектом «Підвищення обізнаності вразливих дітей та молоді, що навчаються у професійно-технічних навчальних закладах Вінницької області, щодо безпечної міграції та працевлаштування». В проекті брали участь 10 професійно-технічних навчальних закладів, серед яких представники викладацького складу і учні.

Від ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» участь у тренінгах брали: А.І. Меленченко, соціальний

МВПУ» про проблему торгівлі людьми. І не просто охарактеризувати саму проблему, а й поділитися методами протидії та убезпечення себе. З приміщення правозахисної організації «Джерело надії» учасники вийшли вже сертифікованими тренерами з протидії торгівлі людьми.

Отож, попереду багато нових заходів тепер вже від учасників проекту. Будемо сподіватись, що число тих, хто дізнається нове щодо протидії торгівлі людьми, зростатиме в геометричній прогресії.

А.І. Меленченко, соціальний педагог

Ти на землі – людина,
І хочеш того чи ні –
Усмішка твоя – єдина,
Очі твої – одні.

В.Симоненко

10 грудня щороку відзначається День прав людини. Напевно, на світі немає жодної людини, яка б не задумувалася над питанням: чи гідна вона називатися людиною? Що ж криється в цьому слові? Все частіше і я замислююсь над цими питаннями. Коли людина народжується, то кажуть, що вона схожа на чистий аркуш паперу.

Право називатися людиною

Але чому ж, коли ми дорослішаємо, одні вистають гідними людьми, а інші – ні?

Звідки ж беруться злочинці? Напевно, людина сама формує свою особистість, обирає свій життєвий шлях.

Але що ж треба зробити мені, щоб дійсно бути людиною? Насправді бути людиною дуже просто. Вважаю, що вона повинна сумлінно навчатися, поважати батьків, обрати справу до душі, створити міцну родину, бути гідним громадянином України.

Треба намагатися бути людиною, щирою, чесною, порядною і вихованою.

Людина, що має такі риси, поєднує в собі духовне багатство, високу моральність і особисту неповторність. Хочу жити так, щоб мене поважали.

Усім бажаю, щоб про вас колись змогли сказати «Оце так людина!»

Інна Кришталь, учениця групи №23

Нові знайомства – це завжди прекрасно, тим більше, коли стосується зустрічі з неординарною, креативною та молодою душею особистістю. Таким є Волтер Орр Скотт – американець за паспортом, українець душею, в минулому – військовий лікар та тромбіст, який нещодавно завітав до нашого навчального закладу.

Перед початком заходу Волтер Орр Скотт вирішив з нами усіма перезнайтись. Така простота, душевність усіх приємно здивувала. Цим він одразу завоював наші серця. В конференц-залі училища відбувся двомовний діалог спочатку з допомогою перекладача, а з часом він переріс у спілкування лише англійською.

Пріоритетами в житті американця завжди була віра, сім'я і

Батьківщина. Тепер Україна стала йому такою ж рідною, як і США.

Незгасима жадоба до подорожей Східною Європою зупинила його погляд саме на мальовничій, гостинній Україні та її виняткової людяності і доброти жителів тому, що Волтер

Орр Скотт вважає, що українці дуже розумні і відрізняються від американців тим, що вміють мислити та аналізувати. Американці ж довіряють усьому, що бачать по телевізору.

Волтер Орр Скотт – з міста Тампа, штат Флорида, в юності грав в ансамблі, потім навчався у медичному університеті. Все життя пропрацював лікарем, і от врешті-решт пішов на пенсію. Почав подорожувати. Але вільний час без друзів, які здебільшого з України, не наповнив його життя бажаним. Волтер залишає двоповерховий будинок з чотирма кімнатами у рідному місті, басейн, два автомобілі, Америку, де він, за власним висловлюванням провів «ліниве життя», та переїздить до України. Наша столиця виявилась занадто гамірною, тому чоловік обирає спокійну Жмеринку. За його словами, у маленькому містечку тихіше і комфортніше, ніж в Києві. Ніщо не заважає творчості.

ПАТРІОТИЗМ НЕ МАЄ КОРДОНІВ

Українці йому так сподобалися, краса природи так зачарувала, що Волтер Орр Скотт починає займатися літературною діяльністю. Саме в цей час в Україні відбуваються карколомні події. Американець щиро ними переймається і розуміє, що без України, без друзів і боротьби за її щасливе майбутнє він більше не може жити. Події на Майдані його так схвилювали, що він описує їх у своїх творах. Невдовзі виходить його збірка «Вставай, Україно!», яку він присвячує праведникам Небесної Сотні. Поезія «Сліз вже нема...» стала загальною українською піснею.

На сьогодні американець за походженням і українець по духу продовжує допомагати нашим бійцям, чим може. Справжній друг українського народу, волонтер та письменник Волтер Орр Скотт отримав медаль від волонтерів за активну участь у допомозі нашій армії захисників. Сьогодні він продовжує вивчати історію української держави. Найбільше захоплюється лірикою Т.Г.Шевченка і мріє перекласти його твори англійською.

Волонтер переконаний, що Україна переможе у боротьбі за власну демократію і незалежність, хоча пророкує: «Навіть, якщо ви залишитесь одні, — все одно переможете».

Більшість людей на схилі літ втрачають друзів, а Волтер Орр Скотт «багатіє» ними саме в Україні, яка стала йому рідною землею.

Волтер Орр Скотт – яскравий приклад того, що патріотизм не має кордонів.

Тетяна Жила, учениця групи №10

Фото із гостями на пам'ять

ПАТРІОТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ: ПОГЛЯД МОЛОДІ

Кого ми називаємо патріотом і чи розуміємо значення цього слова?

Патріот – це людина, віддана своєму народові, яка живе і працює заради процвітання своєї Батьківщини. Заради власного інтересу, я провела невелике опитування: «Чи вважаєте Ви себе патріотом української нації?». Підсумувавши, отримала такі результати: 65,8% людей дали відповідь «так», 15,8% — «скоріше так», 9,2% — «ні», 0% — «скоріше ні», та 9,2% — «важко відповісти».

Волтер зацікавлений виробничим процесом

Далеко не кожна людина знає, хто такий «патріот». Для одних — це герой, для інших — просто незрозуміле слово. Проте є люди, які не лише розуміють значення цього слова, але й багатьма речами жертвують на користь Батьківщини.

Патріотом важливо бути не тільки на словах, але й на ділі. Мало просто обмежуватися красивими розмовами, потрібно підтверджувати їх гідними вчинками. Саме тому, на мою думку, патріотами можна вважати волонтерів, які намагаються покращити становище нашої Батьківщини спільними зусиллями разом з учасниками бойових дій, які відважно віддають свої життя заради України. Хоча більшість з них не вважає себе патріотами,

оскільки з їхніх слів, допомагати оточуючим та робити світ кращим ще не є основним показником патріотизму.

Патріотами можна назвати не тільки волонтерів і військовослужбовців, а й письменників. Прикладом цього є Леся Українка, Тарас Шевченко, Ліна Костенко та багато інших. Саме у своїх поезіях та вчинках вони змальовують той самий патріотизм до України. Як писав Тарас Шевченко: «Ох, не однаково мені!»

Також хочу розповісти про одного з сучасних патріотів-письменників, громадянина США за паспортом і українця душею, — Волтера Орр Скотта. Мала чудову нагоду познайомитися з ним у нашому училищі. Волтер

– приємна людина, яка покинула все заради того, щоб проживати в Україні. На разі він активно займається волонтерською діяльністю та пише книги. Одна з його збірок має назву «Вставай, Україно!». Ця людина має неймовірний інтерес до України загалом, до історії та до подій, які відбуваються тепер. Скотт захоплюється поезією Т.Г. Шевченка, цитує його та планує написати книгу про його творчість.

Наостанок хочу порадити: не будьмо байдужими до того, що відбувається навколо нас, оскільки наша країна – наш рідний дім і наше спільне майбутнє.

Аліна Тютюнник, учениця групи №10

Волтер Орр Скотт з новими друзями-патріотами

УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКА МОВНА СПІВПРАЦЯ

Гості з-за кордону – не новизна для ВМВПУ. До нас приїздили вже з різних країн, та з Канади – вперше. Метью Віар – добровичинець, що приїхав із Нью-Брансуїка. В Україні він вже вшосте, на Вінничину завітав удруге. Мета його візиту в нашу державу – допомагати дітям-сиротам.

У Канаді Віар займається вирощуванням квітів. Досвід аграрія він (разом з українсько-канадською командою) вирішив втілити в життя і на наших землях для того, щоб дитячі будинки могли забезпечувати своїх вихованців необхідною сільськогосподарською продукцією.

До ВМВПУ Метью завітав за запрошенням майстра виробничого навчання Ірини Олександрівни Колодкіної. Метою зустрічі став предмет обговорення українців за кордоном. Канадець поділився інформацією, яку потрібно знати всім, хто подорожує за межами своєї країни. Учні навчального закладу зацікавилися темою, ставили зустрічні питання, записували запропоновані англійські фрази, необхідні при спілкуванні в аеропорті, перевірці візи, працевлаштуванні та вступі на на-

вчання.

Віар розповів цікаві моменти про розбіжності у вимові окремих слів та фраз, вживаючи їх в англійському, американському та канадському варіантах, запропонував усім присутнім деякі лінгвістичні цікавинки.

Надзвичайно цікаво і весело було почути українські слова з вуст канадця. Ми домовилися, що навчатимемо один одного рідної мови, а наступного року перевіримо, в кого більший прогрес.

Наостанок, канадський гість залишив свої контакти для тих, хто хотів би продовжити з ним спілкування он-лайн.

Метью був приємно здивований зацікавленістю молоді до глибшого вивчення іноземної мови та масштабністю навчального закладу.

Учні ВМВПУ запросили іноземця відвідати наше училище у

його наступному візиті до України. Метью пообіцяв, що впише цей пункт до свого розкладу та заздалегідь підготує нову та корисну інформацію для молоді.

Тож, ми попрощалися лише до наступної зустрічі.

Вячеслав Глинчук, учень групи №5

ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ – МІФ ЧИ РЕАЛЬНОСТЬ?

Основними принципами державної освітньої політики в Україні є пріоритетність освіти, її демократизація, національна спрямованість, багатокультурність і варіативність та нероздільність процесу навчання і виховання. Стратегія навчання іноземних мов визначена потребами сучасного суспільства та рівнем розвитку лінгвістичних та психолого-педагогічних наук. Ця стратегія полягає у комунікативному підході, який спрямований на формування і розвиток комунікативної компетенції учнів.

У нашому училищі вивчається як загально-освітній курс іноземної мови (англійська та німецька), так і іноземна мова за професійним спрямуванням.

Хочу зазначити, що останнім часом учні виявляють більшу зацікавленість у вивченні іноземної мови. Можливо, спрацьовує приклад старших друзів, які вчать за кордоном, а, можливо, усвідомлення фактору «успішності» тієї чи іншої людини, яка досягла певних здобутків у своєму житті (гарна робота, належна заробітна плата, можливість подорожувати і спілкуватися з людьми інших національностей.) Людина, яка ідентифікує себе з «європейцем», зобов'язана знати не тільки свою рідну мову, а й одну з міжнародних мов, зокрема, англійську.

У нашому училищі створюються усі умови для вивчення іноземної мови учнями на функціональному рівні, і як результат, – засвоєні учнями знання та сформовані уміння є достатньо мобільні для їх використання в реальному житті, а саме для подальшого навчання у вищих освітніх закладах, для отримання доступу до іншомовних джерел інформації, для розвитку умінь спілкування у віртуальному середовищі

Таким чином, володіючи іноземною мовою учні можуть порозумітися у будь-якій ситуації, розвивати критичне мислення на основі обговорення тем загального інтересу, обмінюються думками, почуттями, планами на майбутнє.

Вивчення іноземної мови – це не міф. Це необхідність, яка зумовлена поглибленням загальної тенденції до незворотних демократичних змін у суспільстві, що забезпечує перехід до європейських цінностей і стандартів.

Н.П. Бзовська, викладач іноземної мови

ВМВПУ НА СХОДИНЦІ ПЕРЕМОЖЦІВ

У рамках програми «Міст до вищої освіти – німецька мова у закладах профтехосвіти» Goethe-Institut в Україні з 5.10.2016 до 31.10.2016 року проводив конкурс «Моя професія – найкраща!».

Від ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» участь у конкурсі взяла учениця групи №1 Христина Деревенко, що навчається на 1 курсі за професією «Кухар. Кондитер».

Дівчина презентувала свою професію таким чином, що зуміла вибороти почесне II місце.

Над створенням відеоролику «Професія кухаря – найкраща!» працювали також учні групи №5 Вячеслав Глинчук та Євген Танасійчук.

Робота була виконана згідно вимог

конкурсу та озвучена німецькою мовою.

Відео, тривалістю до 5 хвилин, було надіслано до Goethe-Institut через веб-сайт www-wetransfer.com. На сайті ВМВПУ можна переглянути відео версії німецькою та українською мовами.

1 грудня 2016 року в рамках I Міжнародної науково-практичної конференції «Професійна освіта в умовах сталого розвитку суспільства» у м.Києві відбулося нагородження Христини Деревенко, яке проводили Сюзанне Беккер, заступник директора та керівник мовного відділу, та Валентина Олександрівна Радкевич, директор Інституту професійно-технічної освіти НАПН України, доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України.

За зайняте II місце у конкурсі Хри-

стину нагородили Сертифікатом, а також вона отримала стипендію для навчання на курсах у Центрі німецької мови, що є партнером Goethe-Institut в Україні, та пам'ятні подарунки з логотипом Goethe-Institut (фірмова сумка, футболка, канцелярське приладдя).

Викладачі іноземної мови ВМВПУ на церемонії нагородження отримали у подарунок дидактичний матеріал. Також у рамках конференції викладачам було презентовано новий підручник професійної мобільності, розроблений Goethe-Institut в Україні, для сфери професійної освіти «Mobil mit Deutsch».

Навчальний заклад пишається високими досягненнями своїх учнів та бажає їм подальших творчих злетів та перемог!

К.Д.Кулик,

викладач іноземних мов

Х.Деревенко та К.Д.Кулик (в центрі) – делегати ВМВПУ на конференції у м.Києві

Україна – США: діалог культур

В умовах сьогодення іноземна мова розглядається як засіб спілкування й залучення до культури іншого народу. Важливим аспектом у навчанні стає формування в учнів соціокультурних компетенцій, що виводить процес вивчення іноземних мов на якісно новий рівень і дозволяє сформувати багатогранну особистість, яка здатна адаптуватися до вимог суспільства.

Задля підвищення мотивації та інтересу учнів до вивчення англійської мови, викладачі іноземних мов К.Д. Кулик та М.Л. Кирильчук організували 31 жовтня у

Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі позакласний захід з англійської мови «Україна – США: діалог культур». На цей захід був запрошений волонтер Корпусу миру американець Андре Веар, який приїхав у Вінницю з Нью-Йорку.

Учні познайомилися з гостем, розповіли про своє хобі і мали змогу поспілкуватися англійською з носієм мови не лише про стереотипи двох країн, а й про те, чим сьогодні живе молодь.

Захід пройшов у дружній і невимушеній атмосфері, чим і запам'ятається гостям і учням училища.

М.Л. Кирильчук,
викладач іноземних мов

Успішний дебют викладачів іноземних мов

24 листопада 2016 року на базі Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища був проведений обласний семінар викладачів іноземних мов професійно-технічних закладів на тему «Актуальні проблеми викладання іноземної мови в професійно-технічних навчальних закладах». На обласному семінарі були присутні викладачі іноземних мов з 27 професійно-технічних навчальних закладів області.

Привітав учасників заходу та ознайомив з основними тезами семінару директор Навчально-методичного центру професійно-технічної освіти у Вінницькій області Володимир Васильович Бадюк.

Із вступним словом виступив директор нашого навчального закладу Олександр Дмитрович Дмитрик, який поділився досягненнями та здобутками ВМВПУ.

Цікавою та інформативною доповіддю на тему «Концепція змішаного навчання англійської мови з використанням онлайн платформи «Lingva.Skills» поділилась Олена Володимирівна Герасімова, проректор з Міжнародного співробітництва Комунального вищого навчального закладу «Вінницька академія неперервної освіти».

Власний досвід щодо інноваційних та традиційних форм роботи при викладанні іноземної мови презентували викладачі іноземної мови нашого навчального закладу – М.Л. Кирильчук, та О.О. Веретянова, які провели відкриті уроки на теми «Права споживача» та «Права дитини». Учасники семінару мали змогу познайомитись з матеріально-технічною базою навчального закладу та отримати методичні матеріали та нормативні документи для використання у практичній роботі.

О.О. Веретянова,
викладач іноземної мови

НА ВЕРШИНІ СПОРТИВНОЇ СЛАВИ

Дві п'ятниці поспіль 11 та 18 листопада, на базі ВХПТУ-5 міста Вінниці, відбувалися фінальні змагання з настільного тенісу серед юнаків та дівчат в рамках обласної Спартакиади ПТНЗ нашої області.

Наша дівоча збірна заслужено виборола I місце, а юнаки посіли почесне III місце серед 28 команд нашої області.

Наші кращі тенісисти серйозно готувалися до виступу, тому показали закономірний

високий результат, тим самим виборовши право відстоювати честь Вінницької області у Всеукраїнській Спартакиаді навесні 2017 року.

Склад збірної команди: Олександр Буренко, учень групи №23; Влад Нікрасевич, учень групи №35; Сніжана Сайгушева, учениця групи №25; Аня Кравцова, учениця групи №16.

Бажаємо нашим тенісистам удосконалювати свою майстерність на тренуваннях і завжди бути на висоті. Команду підготували до змагань викладачі фізкультури Б.В.Миронюк та В.В.Петелько.

Наші майстри шкіряного м'яча вибороли право виступати у фіналі обласної Спартакиади з фут-залу.

23 листопада пройшли зональні змагання з фут-залу в рамках обласної Спартакиади 2016-2017 н.р.. В нашій зоні змагалось 5 команд з інших навчальних закладів нашої області. Для того щоб пробитись до фіналу, необхідно було перемагати у всіх іграх. З цим завданням наші хлопці гідно впорались, демонструючи цікаву, видовищну і, головне, результативну гру у футбол. Адже за час змагань наші футболісти забили 32 м'ячі, пропустивши лише 7. До складу команди увійшли:

Віталій Слободянюк, Євгеній Білик, Юрій Гребенюк, учні групи №33; Ашот Гукасян, Євгеній Вергелес, Антон Керпань, Дмитро Підгаєцький, Владислав Бондаровський, учні групи №42; Олександр Кулик, учень гру-

пи №23, Віталій Голубенко, учень групи №45, Максим Єлісеєв, учень групи №41, Назарій Чернявський, учень групи №4.

Працює з командою і готує її до змагань Р.В.Моргун. Ми вітаємо наших майстрів шкіряного м'яча з перемогою. Попереду ще багато стартів, тому бажаємо не втрачати переможного настрою. До наступних перемог!

Наша збірна команда з боксу під керівництвом тренера Джоги Василя Івановича взяла участь у турнірі з боксу серед хлопців 1999-2000 р.н. пам'яті Заслуженого тренера України Анатолія Вальчука, який прохив у «Нокауті» з 30.11 по 3.12.2016 року. До слова, на цьому турнірі брали участь бок-

сери, які ставали чемпіонами і призерами чемпіонатів Європи і міжнародних турнірів. В поєдинках хлопці билися відчайдушно. Були і нокадауні, і навіть нокауті. Боксери тримали потужні удари і, незважаючи навіть на нокадауні, продовжували поєдинки. Переможцями у восьми вагових категоріях стали наші боксери:

I місце – Іван Потужний, 49 кг, учень групи №23 та Руслан Мазур, 91 кг, учень групи №25, вибороли право виступати на першості України.

II місце – Анатолій Стефанчишин, учень групи №13, Юрій Колодін, учень групи №23, Роман Завкацький, учень групи №13, Артем Полтораков, учень групи №23

III місце – Ростислав Дяченко, учень групи №16, Руслан Гринюк, учень групи №13, Олександр Буренко, учень групи №23.

Наразі на цих змаганнях виявлялись найсильніші спортсмени для участі у складі збірної Вінниччини на чемпіонаті України, що незабаром відбудеться, і наші два учні серед них.

Всіх, кому не байдужий бокс, запрошуємо до залу боксу на тренування.

В.В.Петелько, керівник фізичного виховання

Збірна команда училища з тенісу

Незламні духом на чолі з тренером І.В.Джоугою

Першість міста з футзалу МФК «ВМВПУ»

Історія футбольного клубу ВМВПУ розпочалася в далекому 1944 році. Саме тоді було створене ВПУ-4, яке зараз має назву Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище. За роки незалежності України команда кожного року бере участь в обласній Спартакиаді серед ПТНЗ, є переможцем та багаторазовим призером цих змагань.

Особливістю команди є постійне оновлення складу, адже 90% гравців – це учні училища. Середній вік команди не перевищує 18 років. Вже більше 10 років незмінним тренером ФК «ВМВПУ» є Роман Володимирович Моргун.

кий штаб підсилив команду досвідченими гравцями, які також мають безпосереднє відношення до училища. До складу футбольного клубу увійшли: викладач ВМВПУ Віталій Сергійович Кермаш, а також два майстри виробничого навчання – Михайло Артурович Домінов та Вячеслав Валерійович Заяць. Серед завдань, які покладені на нинішній сезон, сподіваємось на вдалий виступ в Чемпіонаті міста та якнайшвидшу адаптацію нових гравців.

Тож, до складу команди на сезон 2016-2017 увійшли: Віталій Валерійович Слободянюк, Олександр Юрійович Кулик, Дмитро Анатолійович Підгаєцький, Євген Ігорович Вергелес, Назарій Вячеславович Чернявський, Олександр Петрович Буренко, Воло-

Команда сезону 2016-2017

Вперше у міських змаганнях клуб взяв участь у сезоні 2014-2015. Тоді «ВМВПУ» виступав у першій лізі, де молоді гравці неодноразово грали на рівних з досвідченішими футболістами. В наступному сезоні об'єднана команда ВМВПУ і КІБТУ грала в третій лізі. Здобувши перемоги в більшості матчів, команда зупинилася в кроці від призових місць і зайняла підсумкову 4 позицію в турнірі.

Перед сезоном 2016-2017, який МФК «ВМВПУ» проведе в другій лізі, тренерсь-

димир Валерійович Гончарук, Владислав Віталійович Бондаровський, Андрій Олегович Пусовий, Ашот Суренович Гукасян, Антон Михайлович Керпань, Віталій Борисович Голубенко, Євгеній Олександрович Білик, Вячеслав Валерійович Заяць, Михайло Артурович Домінов, Віталій Сергійович Кермаш, Олександр Олександрович Свідра, Юрій Сергійович Гребенюк, Максим Сергійович Єлісеєв. Тренер: Роман Володимирович Моргун.

Р.В.Моргун, викладач фізкультури

Золота медаль – найкращим!

Ми звикли читати статті про досягнення наших учнів у предметних олімпіадах, творчих конкурсах та спортивних змаганнях. Та чому ж не ділитися здобутками, напрацюваннями та успіхами наших колег!?

Мені приємно написати кілька добрих слів на адресу нашої колежанки – лаборантки Ілони Олександрівни Пугач, яка, крім своїх посадових обов'язків, ще й активно долучається до роботи телепресцентру «Молодіжний вісник», фотографуючи для газети та знімаючи відео для новин телеканалу ВМВПУ, та своєю діяльністю урізномбарвлює сторінки обох напрямків медіа. Крім того, дівчина має значні успіхи в одному з найсучасніших видів спорту – танці на пілоні.

Ілона Олександрівна вже 1,5 роки займається спортивним танцем. Тренування відвідує 4 рази на тиждень по 2 години. Зізнається, що це дуже виснажливо, проте цікаво.

Починаючи з липня, вінницька студія «Royal Pole Dance» для участі у «Першій українській федерації спорту на пілоні» готувала команду з семи чоловік, у складі якої була також І.О. Пугач.

Для виступу кожної учасниці відповідно підбиралися музична композиція, костюм, зачіска та макіяж. Ілона Олександрівна представляла свій танець, обравши «Реквієм за мрією» Моцарта. Жанровий стиль композиції відобразився, звичайно ж, і на її зовнішньому вигляді.

Всеукраїнський чемпіонат з танцю на пілоні відбувся 19-20 листопада 2016 року у Києві. Ілона Олександрівна була одним з двох тренерів команди, виступ якої журі достойно оцінили, адже саме вона взяла першість у «Першій українській федерації спорту на пілоні» і нагороджена золотою медаллю та грамотою.

У складі команди Вінницю представляли ще 5 учениць студії, та всі разом досягли нечуваних результатів: з семи учасників п'ятеро отримали золото у різних номінаціях.

Ми з радістю вітаємо переможниць з надзвичайно високими досягненнями та бажаємо таких же здобутків і на міжнародних рівнях!

І.О. Колодкіна, майстер виробничого навчання

6 ГРУДНЯ – ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

День Збройних сил України – святковий день на честь Збройних сил України, встановлений постановою Верховної Ради України 1993 року. Відзначається щорічно 6 грудня – в день ухвалення 1991 року закону України «Про Збройні сили України».

ЗСУ – це військове формування, на яке відповідно до Конституції України покладено оборону України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

Згідно Закону України «Про військовий обов'язок та військову службу» учні профтехучилищ і загальноосвітніх шкіл вивчають предмет «Захист Вітчизни», який є складовою частиною загального процесу підготовки юнаків і дівчат до захисту Вітчизни, служби у ЗСУ та інших військових формуваннях. Згідно цього закону 107 юнаків нашого училища будуть прописані до призовних дільниць Вінницького об'єднаного комісаріату.

У нашому училищі 180 учнів третього курсу пройшли повний курс військової підготовки з предмету «Захист Вітчизни», 278 учнів завершують цей курс наступного року, 355 учнів першого курсу лише з вересня розпочали вивчення предмету «Захист Вітчизни».

Багато випускників нашого навчального закладу вже сьогодні виявляють бажання служити Батьківщині. Тож день у день міцніє Українська армія.

Якщо у березні 2014 року до виконання бойових завдань було готово трохи більше 5 тисяч вояків, то нині в зоні АТО боронять нашу країну понад 50 тисяч військових, а загальна чисельність ЗСУ доведена до 250 тисяч. Лише за рік держава поповнила сучасні Збройні сили свіжими випускниками, які звільнили частину Донбасу.

За час проведення військових дій в зоні АТО загинуло 152 особи з Вінниччини. На сьогодні країну залишилися боронити лише воїни-контрактники.

**Вітаю з Днем Збройних сил України, бажаю миру і добра!
Слава Україні! Героям Слава!**

Є.С. Тимошенко, військовий керівник

ЗАХИСНИКИ ВІТЧИЗНИ

5 грудня 2016 року до Дня Збройних сил України в ДПТНЗ «ВМВПУ» проводилося спортивно-патріотичне свято «Захисники Вітчизни». Такий захід проводився вперше.

Назва свята вибрана не випадково. Ми, як патріоти своєї країни, повинні пам'ятати людей, які боролися і борються за свою свободу та незалежність.

Темою цього річного свята стало виховання шанобливого ставлення до військових, їхніх традицій, побуту, звичаїв, а також спонукання до наслідування їхніх кращих рис характеру, а саме: добродушності, безкорисливості, товарищескості та патріотизму. Це дуже потрібно

нашій молоді в непростий для нашої країни час.

Свято почалося з урочистого шиккування та внесення прапора під звуки маршу та вітання учасників та глядачів як нащадків славного козацького роду. Конкурсна програма свята відбулася у 3 тури: «Курс молодого бійця», «Бойові заняття», «Стройовий вишкіл».

У результаті завзятої командної боротьби визначились переможці, місця розподілилися згідно правил конкурсу I місце зайняли учні групи №42, II місце – учні групи №4, III місце – учні групи №7, IV місце – учні групи №1. Переможці були нагороджені грамотами. Військово-спортивне свято було

святом здоров'я та здорового способу життя. Учасники прагнули до високих спортивних показників, виявили свої фізичні здібності. Учні краще познайомилися один з одним, що надалі сприятиме згуртуванню студентського колективу. Наші змагання гартували патріотичне ставлення до військових традицій, до свого училища та групи.

Отож, ми повинні пам'ятати, що є нащадками славних українських козаків, любити Україну та шанувати її народ. І нехай кожен з нас своїми вчинками і справами доведе, що козацькому роду нема переводу!

**К.І. Сторчак,
вчитель фізкультури**

Шановна, Лесе Іванівно, зі святом!

Наше перше знайомство з училищем відбулося 19 серпня 2015 року. В цей день ми вперше познайомилися з класним керівником Лесею Іванівною Гладкою та майстром виробничого навчання Аллою Михайлівною Педоренко.

Ми навчаємося за професією «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів». З перших днів навчання нам дуже сподобався високий професійний рівень знань наших викладачів та їхнє вміння знайти спільну мову і донести інформацію до учня. За цей проміжок часу, що ми навчаємося в училищі, наш класний керівник та майстер виробничого навчання стали для нас рідними людьми. Вони з розумінням

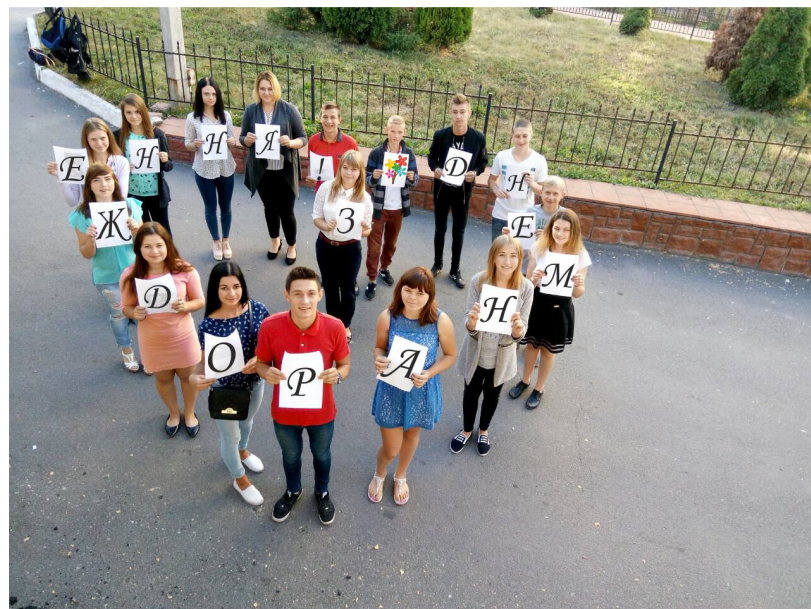
ставляться до всіх учнів.

17.11.2016 р наша дорога Лесе Іванівна святкувала свій День народження. Від усієї групи вітаємо її з цим чудовим днем.

Чарівна Лесе Іванівно, ми вітаємо Вас із Днем народження! Залишайтеся і надалі такою доброю, милою, позитивною і щирою людиною, справедливим учителем, люблячою мамою та вірною дружиною. Також побажаємо міцного здоров'я – це найголовніше, що є у нашому житті.

**За Вашу скромність, чесність, благородство,
За простоту душі від нас усіх – уклін.
Хай рік від року легше Вам живеться
І щастям повниться Ваш дім.
Нехай вас доля береже від всякого недуга,
Від злого язика, від заздрісного друга,
А Господь, бо це у Його власті,
Дарує здоров'я, многая літа і багато щастя!
Ми Вас любимо!**

Колектив групи №23

Поділимось новорічним рецептом

До Нового року залишається кілька днів. Ставлення до цього свята у кожного з нас особливе. Як би скептично не була людина налаштована, все рівно в цей день чекає якогось дива або здійснення найзаповітнішої мрії. До свята готуються заздалегідь. І не тільки продумують меню до новорічного столу, а й підводять підсумки попереднього року.

Ми є учнями групи №41, навчаємося за професією «Кухар. Кондитер». За півтора роки навчання ми багато чому навчилися та здружились, більшість із нас змінили на краще своє ставлення до навчання, бо зрозуміли, що тільки професіонали своєї справи стають успішними людьми. Нам дуже подобається наша професія, вона не тільки престижна і актуальна в будь-який час, але й надзвичайно «смачна». Наші мами вже не

скептично поглядають на творіння наших рук на кухні, інколи нам вдається їх приємно здивувати своїми вміннями. Всього цього ми навчаємося на уроках виробничого навчання. Прихід Нового року хочемо відзначити хорошими успіхами з усіх предметів, не тільки зі спеціальних дисциплін, щоб повною мірою радіти святі.

Усіх учнів та працівників навчального закладу хочемо привітати з наступаючим Новим роком, побажати щастя, здоров'я, успіхів у всіх справах і починаннях. І від учнів всієї групи дозволяємо запропонувати вам приготувати до новорічного столу одну зі святкових страв.

Сирна закуска «Шишка» Технологія приготування

1. Відрізати 4 тонкі хлібні скибочки.
2. Натерти на тертці: жовток вареного яйця, варену моркву та печінку (яловичу чи

свинячу).

3. Вирізати за трафаретом форму шишки, кожна скибочка повинна бути трохи менша попередньої.

4. Кожну хлібну скибочку змастити майонезом.

5. Викласти шишку у формі піраміди:

на 1-ий шар викласти яєчний жовток,

на 2-ий шар – печінку,

на 3-ий шар – моркву.

6. Нанести на шишку вершковий сир, на нього будемо кріпити лусочки з печінки.

7. Нарізати варену печінку на тонкі скибочки, вирізати лусочки, гострі кінчики лусочок змастити вершковим сиром.

8. На торт лусочки викладати в шаховому порядку. Нарізати огірки довгими смужками, викласти у вигляді хвої.

Готуйте і смакуйте!

Учні групи №41

Валерія Корольська презентує страви

Ось так ми і живемо

Навчасьмося

Проводимо своє дозвілля

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та заснов-
ник: ДПТНЗ «ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64

Ціна: договірна

Головний редактор: М.М.Тютюнник
Літературний редактор: І.О.Колодкіна
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
В.В.Вінярська, Н.Ю.Коломійчук, О.М.Гнатюк,
Л.В.Березюк та члени учнівського самоврядування
Фотокореспонденти: І.О. Пугач, Н.А. Якимчук
Комп'ютерна верстка: Г.П. Олексіенко
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5
Телефон: (0432) 27-45-64

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.
- Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замовлення №16 139 07

Тираж: 1000 шт